

Travelling News

from and for tourism lovers

A photograph of a stone fortification overlooking the ocean. In the foreground, a black cannon is mounted on a wooden carriage. The fortification features a stone wall with a central sentry box (garita) with a domed roof and a small window. A set of stone steps leads up to the entrance of the sentry box. The ocean is a vibrant blue, and a small green boat is visible in the distance. The sky is clear and blue.

quarterly
#108 – September 19

Summary

Éditorial -Voorwoord (Gilbert Menne)	3
--	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Korčula en Dalmatie, sur les pas de Marco Polo Gilbert Menne	4
• 300 jaar Liechtenstein Patrick De Groot	12
• La Slovénie : la nature à l'état pur Claudine Clabots	16
• Dominicaanse Republiek : een land om (opnieuw) te ontdekken Patrick Perck	22
• Un séjour d'exception en Ardenne : l'Auberge de la Ferme à Rochehaut Gilbert Menne	28
• Noorwegen : unimaginaire Karel Meuleman	33
• De Mullerthal Trail, indrukwekkend wandelparcours in Luxemburg Jempi Welkenhuyzen	38
• Genieten aan de Bodensee, het grootste meer van Duitsland Patrick De Groot	44
• Sarajevo et la Bosnie-Herzégovine, une destination d'avenir Gilbert Menne	49
• A tourist takes a picture : on the sunny side Karel Meuleman	53

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• Cursiefje : Een kat in een zak Karel Meuleman	54
---	----

Vient de paraître | Juist verschenen

• Femmes d'exception (Claudine Clabots)	55
• Guide Delta Bruxelles et périphérie 2020 (Gilbert Menne)	55
• Liège à pied, 7 parcours bucoliques et urbains (Gilbert Menne)	55

Advertising rates – Editorial committee – Contact	56
---	----

Éditorial

L'été se termine, mais pour nos membres il n'y a pas de saison touristique classique car ils sont en chemin toute l'année.

La nouvelle rubrique FLASH NEWS sur notre site a du succès. Je fais appel à tous nos membres pour y apporter régulièrement leur contribution. De même, la rubrique « ACTIVITES DE NOS MEMBRES » manque encore de collaborateurs.

Nos auteurs continuent à développer notre magazine avec des articles de qualité sur le tourisme dans les pays proches et les pays lointains et vous informent sur l'actualité touristique. Patrick De Groote a visité le discret Liechtenstein et la région du Bodensee. Claudine Clabots s'est mise au vert en Slovénie. Patrick Perck est parti en République Dominicaine avec la FIJET. Karel Meuleman a choisi la Scandinavie à la découverte de la Norvège. Jempi Welkenhuizen s'est promené chez nos voisins, dans le Mullertal. Enfin, votre serviteur a voyagé avec la FIJET en Bosnie-Herzégovine, suivi les traces de Marco Polo dans la délicieuse île de Korčula et fait un séjour d'exception dans notre Ardenne.

Je souhaite à tous nos lecteurs un bel automne empli de passionnantes découvertes touristiques.

Gilbert Menne
Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Voorwoord

De zomer loopt op haar laatste beentjes maar hetzelfde kan zeker niet gezegd worden over onze leden want zij kennen geen seizoenen. Hun activiteiten lopen door, en door, en door...

Onze on line rubriek FLASH NEWS is een succesverhaal. Ik wil een oproep doen aan jullie allen om zeer regelmatig uw bijdragen in te leveren. Idem dito voor de rubriek « ACTIVITEITEN VAN ONZE LEDEN », daarvoor hebben we echt uw steun nodig.

Onze schrijvers blijven ons tijdschrift spijzen met artikels op hoog niveau over streken en gebieden dichtbij en verder weg. Patrick De Groote bezocht Liechtenstein en de Bodensee. Claudine Clabots ging het groen van Slovenië opsnuiven. Patrick Perck ging op ontdekking naar de Dominicaanse Republiek onder auspiciën van FIJET terwijl Karel Meuleman grasduinde in Scandinavië en meer bepaald in Noorwegen. Jempi Welkenhuizen zocht het allemaal in Mullertal en uw dienaar ging op reis met FIJET naar Bosnië-Herzegovina, trad in de voetsporen van Marco Polo in Korčula en vond ook nog de tijd om dichterbij de heerlijke geur van de Ardennen op te snuiven.

Ik wens al onze lezers een fijne herfst vol boeiende en onvergetelijke toeristische ontdekkingen.

Gilbert Menne
Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Sur les pas de Marco Polo à Korčula en Dalmatie

.....
@Texte : Gilbert Menne – @Photos : Brigitte Bauwens
.....

Selon la légende, le dieu Poseidon, jaloux de la nymphe Korkyra, la transforma en une île paradisiaque : Korčula. Et il est vrai que cette île de 270 km², longue de 46 km et large de 8 km, a beaucoup de séduction. D'abord, il y pleut très peu, il n'y gèle presque jamais et le climat méditerranéen assure une température moyenne de 17 °C. Ensuite, la ville de Korčula et l'ensemble de l'île disposent d'un patrimoine historique, folklorique, gastronomique et naturel exceptionnel. Enfin, l'île possède une infrastructure hôtelière et de restauration de qualité. Pour l'ensemble de ces raisons, un séjour à Korčula est à recommander vivement.

UN PEU D'HISTOIRE

Dès le VIe siècle avant J.-C., des Grecs colonisèrent l'île. Ils appelèrent celle-ci Corcyra (la noire) en raison de ses forêts de pins. L'île fut habitée ensuite par une population d'origine inconnue : les Illyriens. Les Romains baptisèrent toute la région du nom d'Illyricum. Au VIIe siècle, arrivèrent les Croates qui fondèrent d'abord une principauté et ensuite un royaume avec comme premier roi Tomislav en 925. Vers l'an 1000, la République de Venise

conquit pour la première fois toute la côte adriatique et l'île. Vint ensuite sa concurrente, la République de Raguse (future Dubrovnik) pour quelques années puis Venise à nouveau pour quelque 400 ans. Korčula dépendit ensuite alternativement de la France napoléonienne et de l'Autriche-Hongrie pour dépendre finalement en 1921 du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, de la Yougoslavie et enfin de la République de Croatie. Durant la plus grande partie de son histoire, Korčula fut donc vénitienne.

Korčula vue de la mer

MARCO POLO, ENFANT DE KORČULA

Le célèbre Marco Polo (15 septembre 1254-8 janvier 1324) est-il né à Korčula? Rappelons d'abord qui était ce personnage extraordinaire. Sa famille était commerçante. Son père et son oncle négociaient régulièrement avec la Russie et l'Orient proche. Le jeune Marco partit en 1271 avec eux de Venise pour un voyage qui allait les mener vers la cour de l'empereur mongol Koubilaï Khan dont l'empire s'étendait de l'Asie mineure jusqu'en Chine. Arrivés à Saint-Jean d'Accre, les Polo partirent en direction de la Route de la Soie et parvinrent finalement à Changdhu, résidence d'été de l'empereur, après trois ans de route. Ils restèrent 17 ans sur place au service de l'empereur. Marco Polo acquit en effet la confiance de Koubilaï puisque des annales chinoises rapportent qu'il exerça plusieurs missions d'inspection et de gestion comme envoyé personnel de ce dernier en Chine, Inde, Myanmar et Vietnam. Marco apprit plusieurs langues orientales et notait tout. Il décrivait les villes et régions qu'il traversait, les distances et jours de marche, le nombre d'habitants, les productions locales, les mœurs et coutumes locales, les affaires politiques et économiques. Il s'intéressait évidemment aux pierres précieuses, aux perles, aux épices, aux soies et tissus. Il a aussi découvert l'existence du papier monnaie et du Japon (Cypangu). De retour à Venise en 1295, il participa à une bataille navale contre la flotte de Gènes qui fut victorieuse et le fit prisonnier. En prison, il raconta ses souvenirs à un détenu, Rusticello de Pise, écrivain professionnel, qui rédigea, en vieux français, un livre devenu dès sa parution un succès énorme : « *Devisement (description) du monde* » appelé aussi « *Le Livre des Merveilles* ». Polo fut libéré après le paiement d'une rançon, se maria et eut trois filles. Le récit de son voyage eut des répercussions énormes. L'Atlas catalan (1375) reprend toute la partie asiatique décrite par Marco. Christophe Colomb et d'autres navigateurs l'utilisèrent également. Marco Polo fut donc beaucoup plus qu'un simple commerçant. Ce fut un explorateur et un écrivain de tourisme avant la lettre ! C'est pour cette raison que la Fédération Internationale des Journalistes et Ecrivains du Tourisme-Croatie a fondé le Prix international Marco Polo destiné à couronner un article touristique écrit par un journaliste membre de celle-ci. Mais Marco Polo est-il né à Korčula? Nous pensons que oui ! Rappelons que les habitants de l'île étaient Vénitiens.

D'autre part, il est acquis que la famille Polo (ou plus exactement de Polo, titre acquis ensuite) habitait dans la ville. Preuve en est un acte de vente d'une maison retrouvé dans les archives. Par ailleurs, Venise ne possède aucun document officiel à son sujet. Notons cependant que toutes les maisons de la ville, sauf celles des familles nobles, étaient à l'époque en bois. La soi-disant Maison de Marco Polo actuelle remplace en fait l'ancien domicile en bois qui a disparu.

L'église Saint-Pierre et le futur musée Marco Polo

Détail du portail de la cathédrale Saint-Marc

Les armes de Venise sont partout présentes

UNE SUPERBE VILLE VENITIENNE

Des archives byzantines mentionnent l'existence d'une ville sur Korčula au Xe siècle. Bâtie sur une presqu'île entourée de trois côtés par la mer, Korčula fut ceinte de remparts au XIIIe siècle. Son plan est semblable à des arêtes de poisson. Les rues orientées vers l'Est sont courbes pour freiner le « bora », un vent froid ; les rues s'ouvrant vers l'Ouest sont droites pour permettre au vent d'été, le « maestral » de rafraîchir la cité. Les statuts de Korčula furent rédigés en 1214 et actualisés jusqu'en 1643. Ils précisent les droits et les devoirs de ses habitants dans tous les domaines. L'activité économique de la ville fut la taille de la pierre et la construction navale. Korčula a gardé aujourd'hui la partie sud de ses remparts et huit tours. La *cathédrale Saint-Marc* fut érigée à la fin du XVe siècle. Sur sa façade romane on voit les figures acroupies d'Adam et Eve nus, une sirène à deux queues, un éléphant et des crocodiles ! Elle possède une œuvre de jeunesse du Tintoret « Saints Marc, Jérôme et Barthélémy » datée 1550.

Sur le mur du *campanile*, une boule métallique mobile indique les phases de la lune. Un escalier acrobatique mène au sommet et offre aux touristes courageux une vue panoramique superbe sur la ville et le continent proche. L'*église de Tous les Saints* remonte au XIIIe siècle. Il faut voir le remarquable polyptique de Blaž de Trogir (1438), un crucifix byzantin (15e S.) et le plafond à caissons sculptés. Korčula compte également plus de 250 maisons en style gothique et Renaissance, dont les palais des grandes familles vénitienes d'autrefois. Le *Musée de la Ville* possède une copie de la Stèle de Lumbarda, une inscription sur pierre grecque du IIIe siècle avant J.-C., la plus ancienne de Croatie. Le *Palais Abbatial* abrite les collections du trésor de la cathédrale. On peut y admirer un deuxième polyptique de Blaž de Trogir et une riche collection d'icônes datant du 15e au XIXe siècle. Pour grignoter entre les visites, si vous aimez les douceurs, allez chez *Cukarin*, une vraie institution locale (www.cukarin.hr) !

La tour Revelin, entrée du centre historique

3[✈]
years
godina

Brussels - Zagreb
11 flights weekly

 CROATIA AIRLINES

croatiaairlines.com

A STAR ALLIANCE MEMBER

LES CONFRERIES ET LE JEU CHEVALERESQUE DE LA MOREŠKA

Les habitants de la ville sont généralement membres d'une confrérie, une association pieuse de laïcs née au Moyen Age et qui a pour but de faire pénitence, d'assister aux cérémonies religieuses et de porter assistance aux membres en difficulté. Chaque confrérie possède sa propre église et une salle de réunion. Une passerelle permet de passer entre les deux bâtiments. La cité possède trois confréries. La confrérie de la Bonne Mort, ou de Tous les Saints, fut fondée en 1301. La confrérie Saint-Roch remonte à 1575 lors de la fin d'une épidémie de peste. La confrérie Saint-Michel fut fondée en 1603. Toutes trois participent ensemble aux grandes fêtes catholiques. Une tradition très importante à Korčula est l'organisation du jeu chevaleresque de la Moreška. Remontant au XVIe siècle, il s'agit d'un tournoi à l'épée dansé. Deux groupes d'hommes, les rouges et les noirs, s'affrontent. Ils représentent symboliquement la lutte des insulaires (rouges) contre les Ottomans (noirs). C'est un spectacle magnifique joué dans un bâtiment historique. A voir absolument.

△ Korčula, vue à partir de l'hôtel Marco Polo
▽ Le jeu dansé chevaleresque de la Moreška

VELA LUKA ET VELA SPILA

A 42 km à l'Ouest, Vela Luka est la plus grande ville de l'île. Sur ses hauteurs, à Vela Spila, on a découvert dans une grotte un site néolithique important remontant à 17 000-20 000 ans.

Le petit Musée archéologique présente une collection intéressante sur la Préhistoire et l'époque romaine.

△ Badija : le cloître du monastère des Franciscains

▽ Balto : la loggia baroque

△ Vela Spila : grotte avec site néolithique

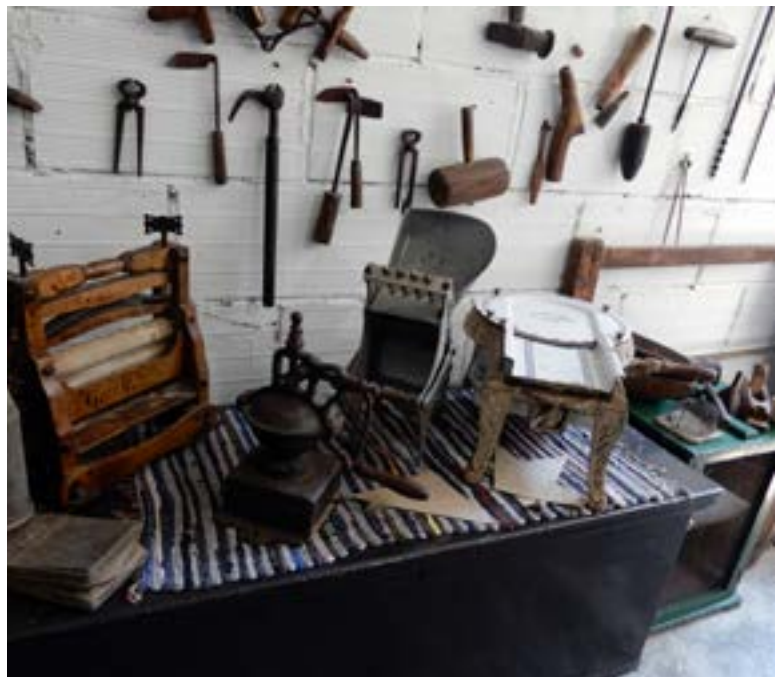

BLATO

On entre à Blato par une longue allée d'un kilomètre plantée de tilleuls, la deuxième plus longue d'Europe. Sur la place s'élève l'église de Tous les Saints, contenant les reliques de sainte Vicence et le tombeau de la béatifiée Marija Petkovič. Elle est flanquée d'un campanile séparé du XVIIe siècle et d'une jolie loggia de style baroque, où se déroule en saison la danse des épées Kumpanjija. Le Musée Barilo présente une remarquable collection ethnographique. Les soeurs Vesela guident les visiteurs dans leur propre maison et servent à leurs visiteurs une liqueur de leur production. Dégustez aussi la spécialité locale : le cake lumblija.

LUMBARDA

C'est un petit port entouré de plages et surmonté de vignes. C'est aussi la capitale du grk, le célèbre vin blanc, dont la vigne ne pousse que sur le sol sableux de la localité. Le grk est produit à 95 % sur Lumbarda. Avec un autre cépage, le Plavac Mali, on élabore un excellent rosé et un rouge.

△ Blato : Musée ethnographique Barilo

▽ Lumbarda : vue sur le port et la baie

LES ILES DE BADIJA ET VRNIK

Rien de plus facile que de joindre en taxi-boat les îles voisines de Badija et de Vrnik. Le service hop on — hop off fonctionne toutes les demi-heures. L'îlot de Badija a comme point d'intérêt l'église et le couvent des Franciscains.

△ Le célèbre cépage grk, cultivé principalement à Lumbarda
▽ Un délicieux repas écologique à Eko Škoj

L'église de l'Assomption de la Vierge, de style gothique, fut édifée au XVe siècle. Le cloître du couvent est en excellent état. La petite île de Vrnik compte une vingtaine de maisons, dont l'ancienne école transformée en restaurant, et une petite église récente de Notre-Dame de la Visitation.

INFO

- Korčula est reliée par service régulier de catamarans avec Dubrovnik et Split : www.krilo.hr
- Office de tourisme de Korčula, Hana Turudić : www.visitkorcula.eu
- Nous avons logé à l'hôtel Marko Polo ****, très bien situé à 10 min. à pied du centre de Korčula, accueil chaleureux, bonne cuisine, avec wellness et spa : www.korcula-hotels.com
- Taxi-Boats : www.korculatours.com
- Guide à Korčula : Tina Andrijić, www.travelmatters.hr
- Office de tourisme de Vela Luka, Dorjan Dragojević : tzo-vela-luka@du.htnet.hr
- Office de tourisme de Blato, Maja Šeparović : www.tzo-blato.hr
- Office de tourisme de Lumbarda, Ante Šestanović : www.tz-lumbarda.hr
- Vinarija Grk, Lucija Cebalo : www.grk-cebalo.com

Nous recommandons les restaurants suivants :

- A Korcula : Bistro Radiona et LDrestaurant, cuisine créative haut de gamme ;
- A Pupnat : Konoba Mate, cuisine familiale soignée avec produits régionaux ;
- A Žrnovo : Eko Škoj, excellente cuisine créative à base de produits exclusivement écologiques.
- Merci à la Ville et à l'O.T. de Korčula, Croatia Airlines, FIJET-Croatia.

300 jaar Vorstendom Liechtenstein

©Tekst en foto's: Patrick De Groot

Europa telt vijf zogenaamde mini- of dwergstaten: Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en Vaticaanstad. Liechtenstein is het vierde kleinste land van Europa en het zesde kleinste van de wereld. Het Vorstendom Liechtenstein (officiële afkorting FL = Fürstendom Liechtenstein) staat dit jaar speciaal in de belangstelling omwille van zijn 300ste verjaardag. Reden genoeg om een blitzbezoek van één dag te brengen aan dit onafhankelijk staatje.

LIECHTENSTEIN

Het Vorstendom zit geprangd tussen Zwitserland (met de Rijn als 27 km lange natuurlijke westelijke grens) en Oostenrijk. Het heeft een 41,2 km lange grens met Zwitserland en 36,7 km met Oostenrijk. Zürich ligt in vogelvlucht op 110 km, Innsbruck op 170 km. De oppervlakte bedraagt 160,5 km² (maximale lengte is 24,8 km en maximale breedte is 12,4 km) en de bevolking telde op 31/12/2017 38 114 inwoners (waarvan 34 % buitenlanders), verdeeld over 11 gemeenten met Vaduz als hoofdstad (met 5 526 inwoners). Het nabijgelegen Schaan is de grootste plaats (met 6 039 inwoners) en is het industrieel centrum van de staat. De bevolkingsdichtheid bedraagt 237 inw/km². Duits is de officiële taal, de gesproken taal is een Duits dialect. Het Duitstalige dagblad is "Liechtensteiner Vaterland". Liechtenstein is een veilige en zeer welvarende staat.

De zachte zomers hebben temperaturen tussen 20 tot 28 °C, de winters tussen -10 °C en 10 °C. De jaarlijkse neerslaghoeveelheid schommelt tussen 900 mm (in de Rijnvallei) en 1,200 mm (in de bergen). De dag van ons bezoek werden wij letterlijk verrast door de *Föhn*, een typische warme droge valwind aan de noordzijde van de Alpen. Het laagste punt is Ruggeller Riet op 430 m in de Rijnvallei (het Vorstendom ligt aan de rechteroever), het hoogste is de Grauspitz met 2,599 m. De Rijnvallei maakt ongeveer de helft van de totale landoppervlakte uit. Het minilandje bestaat voor 41 % uit bossen en wouden. Het Vorstendom is een constitutionele erfelijke monarchie en een democratie met een parlement.

Het Liechtensteinisches Landes Museum in Vaduz

Het Landtagsgebäude (links), het Regierungsgebäude (midden) en de kathedraal (rechts) in Vaduz

Het prachtig gelegen Kasteel van Vaduz (bron: Marketing Liechtenstein, Vaduz)

Aan het hoofd staat prins Hans-Adam II *von und zu Liechtenstein* (Prinses Marie is zijn echtgenote). Kroonprins is Aloïs. De prinselijke familie resideert sinds 1938 in het (16de eeuwse) kasteel van Vaduz, het *landmark* van Liechtenstein dat echter niet toegankelijk is voor toeristen. Bijna overal in de hoofdstad ziet men het imponerende kasteel op de bergflank liggen op een hoogte van 120 m boven het centrum. Het graafschap Vaduz ontstond reeds in 1342. Op 23 januari 1719 werd deze gepromoveerd tot een Vorstendom van het (Duitse) Keizerrijk, dat in 1806 onafhankelijk werd (vandaar het feestjaar 2006 ter gelegenheid van 200 jaar onafhankelijkheid). Liechtenstein heeft vooral nauwe relaties met buurland Zwitserland: in 1924 ontstond de douane-unie en werd de Zwitserse frank de officiële munteenheid. De euro wordt omzeggens overal aanvaard. De liberale stabiele economie (met de hoogste *credit rating* AAA, vgl. met AA voor ons land) zorgt ervoor dat het Vorstendom een zeer gegeerde locatie is voor meer dan 4000 (vooral dienstverlenende) ondernemingen. Het gunstige belastingsstelsel trekt buitenlandse bedrijven aan. Er zijn 38661 tewerkgestelden (dit is zelfs iets meer dan de totale bevolking!), waarvan meer dan 50 % inkomende pendelaars.

De werkloosheid bedraagt dan ook minder dan 2 %. De financiële sector is zeer goed aanwezig met 15 banken, waaronder de Landesbank (opgericht in 1861). In Vaduz is ook de Universiteit Liechtenstein aanwezig met zo'n 1000 studenten, inzonderheid voor de richtingen economie en technologie. In 1990 werd Liechtenstein het 160ste lid van de Verenigde Naties.

BEZIENSWAARDIGHEDEN IN VADUZ

Het is een unieke belevenis om de kleine hoofdstad Vaduz (hoogteligging 472 m) te bezoeken, dat amper twee hoofdstraten telt (de Aulestrasse en de verkeersvrije Städtle), en waar alle "nationale" gebouwen en musea zijn gelegen. Hier is het Museum voor Schone Kunsten (*Kunstmuseum Liechtenstein*) gehuisvest in een merkwaardig tweedelig modern gebouw dat uit een zwarte (anno 2000) en een witte (anno 2015, met de Hilti Art Foundation) kubus bestaat. Hier worden regelmatig tentoonstellingen georganiseerd, maar de kleine vaste collectie kon ons niet echt bekoren. Interessanter is het Nationaal Museum (*Liechtensteinisches Landes Museum*) dat allerlei thema's bevat zoals archeologie, geschiedenis, cultuur, dagelijks leven en natuur.

Wijngaarden in de directe nabijheid van Vaduz

Hier wordt nu de grote uitzonderlijke tentoonstelling (loopt nog tot 23 januari 2020) gehouden omtrent het 300-jarige Vorstendom: niet echt groots maar wel met unieke stukken (let op: fotograferen is verboden!) uit de collectie van de Prinselijke familie. De nieuwe Schatkamer (trouwens de enige in de Alpen!) herbergt een rijke collectie van de Prinselijke familie, waaronder de kroonjuwelen, de eerste zeldzame postzegels (uit 1912), maanstenen (van de Apollo 11 en 17) en enkele paaseieren van de Rus Peter Carl Fabergé. Daarnaast ligt de post en het Postmuseum (opgericht in 1930)... hier kun je (de zeer begeerde) postzegels kopen en laten afstempelen. Aan de Peter-Kaiser-Platz ligt het Gouvernementsgebouw (*Regierungsgebäude*) uit 1905, erlangs ligt het nieuwe Parlementsgebouw (*Landtagsgebäude*) uit 2008. De regering telt 5 leden, waarvan 4 ministers (verkozen om de 4 jaar) onder leiding van prins Hans-Adam II. Het parlement of de *Landtag* telt 25 parlementsleden. Even verder kan men de neo-gotische kathedraal (gebouwd in de periode 1868-1873) bezoeken. De Rooms-Katholieke Kerk is de officiële godsdienst van het land en in 1997 werd Vaduz een onafhankelijk aartsbisdom (voordien was het afhankelijk van het Zwitserse Chur).

TOERISME

Het toerisme in Liechtenstein kende in 1980 een hoogtepunt met 182.443 overnachtingen. 2016 was echter een dieptepunt. De recentste gegevens (2017) noteren 35 hotels/pensions (met 1.338 bedden), met 70.058 gasten en 127.232 overnachtingen. Ongetwijfeld zal het herdenkingsjaar 2019 een heropleving betekenen voor het toerisme. Nochtans lijkt het 300-jarige Vorstendom niet echt in feeststemming: heeft men versieringen, vlaggen, verlichting enz. soms vergeten? Wij zagen opvallend veel Chinese ééndagstoeristen (die als onderdeel van hun Europa-tour in het nabije Zwitserland verblijven), die verzot zijn op allerlei (voor ons toch nog) dure koopjes (zoals horloges van Zwitserse makelij). In de verkeersvrije hoofdstraat van Vaduz ligt de leuke souvenirwinkel "Hoi Liechtenstein" met verrassend veel originele (maar dure) producten uit het Vorstendom. De marketing voor dit dwergstaatje heeft duidelijk vruchten afgeworpen! Er zijn tal van wandelmogelijkheden (400 km paden), en op 26 mei 2019 werd de 75 km lange "Liechtenstein Trail" geopend voor trekkers. Ook fietsen is populair en zelfs skiën met 23 km skipistes (vooral in het wintersport- en luchtkuuroord Malbun).

PRAKTISCHE INFORMATIE

Eten en drinken vonden wij in dit landje bijzonder duur. Vandaar dat wij geen lunch in een toprestaurant namen (er zijn 2 restaurants met een score 16 bij Gault-Millau). Liechtenstein heeft ook zijn eigen wijngaarden. In Vaduz kan men trouwens gaan proeven in het prinselijke wijndomein. Wegens de hoge prijzen is shopping niet direct een must... tenzij voor Chinese toeristen! Men kan Liechtenstein in één dag bezoeken als men zich beperkt tot de hoofdstad Vaduz. Wij reden via het Oostenrijkse Bregenz en Feldkirch het Vorstendom binnen zonder grenscontrole. Het was een tergend langzaam traject, want in dit deel van het Oostenrijkse Vorarlberg liggen ontzettend veel bedrijven en is er dus enorm veel vrachtverkeer. De terugweg via Zwitserland was bijna even moeilijk en langzaam indien men de nationale wegen volgt. Want ja: zowel voor Oostenrijk als voor Zwitserland moet men een autowegvignet bezitten, waarvan de aankoop voor een 1-dagsuitstap uiteraard te duur zou zijn. Om iets meer van Vaduz te ontdekken raden wij de "Citytrain" aan: een tochtje van ongeveer 35' met een toeristentreintje (prijs = CHF 10,50). Voor de actieve toeristen is de Erlebnisspass (1 kalenderjaar geldig) aan te bevelen.

Dit is een zeer voordelige all inclusive pass waarbij meer dan 30 attracties kunnen bezocht worden voor het bedrag van CHR 25 voor 1 dag of CHR 29 voor 2 dagen. Tenslotte nog dit: nooit eerder had ik een drone-verbodsteken gezien voor een bepaalde zone... bij het Parlement in het centrum van Vaduz staat er één... want als je naar boven kijkt zie je het Kasteel waar de prinselijke familie woont.

INFO

- Interessante informatie vindt men in "Liechtenstein in Figures 2019" en aanbevolen is de zeer volledige jaarlijkse "Liechtenstein Guide" (www.lieguide.li)
- www.tourismus.li
- info@liechtenstein.li
- Contactpersoon: Nadine Grünenfelder, Projektleiterin Marketing/Kommunikation, nadine.gruenenfelder@liechtenstein.li

Het Kunstmuseum Liechtenstein in Vaduz

La Slovénie : la nature à l'état pur

©Texte : Claudine Clabots – ©Photos : Francis Vrancken

Petit pays au cœur de l'Europe, avec ses 20,000 km. carrés et ses 2 070 000 habitants, il mérite largement une visite grâce à ses nombreux sites naturels et ses monuments. Plus de la moitié du territoire est recouverte de lacs et de forêts. Il ne faut surtout pas confondre Slovénie et Slovaquie. Le pays a la forme d'une poule, la tête étant à l'est. Une petite enclave italienne est curieusement positionnée à l'ouest avec Trieste et ses alentours.

UN PEU D'HISTOIRE

Les Celtes et les Illyriens sont les premiers habitants de cette région occupée ensuite par les Romains. Après diverses invasions étrangères, elle reçoit la visite de Napoléon qui y reste un héros très apprécié. Il a fait beaucoup de bien pour aider la population et a réinstauré la langue slovène. Après la Première Guerre mondiale, la Slovénie a rejoint le royaume de Yougoslavie qui est devenu après la Deuxième Guerre une République socialiste sous Tito. La déclaration d'indépendance eut lieu le 25 juin 1991. Ce pays fait maintenant partie de l'Europe et de l'OTAN.

LES GROTTES DE POSTOJNA

Impressionnantes par leur longueur, 27 km, et la beauté et la variété des sécrétions, elle est un lieu touristique réputé. De nombreux souverains y viennent depuis le XIXe siècle. La visite est originale. Après un trajet en train ouvert, le visiteur émerveillé entreprend un parcours d'environ une heure trente à pied, avec un audio-guide. A la sortie, un aquarium abrite des protées, petits animaux blancs, aveugles, sortes de salamandres, qui peuvent rester très longtemps sans nourriture. Ils vivent dans les grottes et peuvent atteindre l'âge de 100 ans : un mystère !

Grottes de Postojna

Statue de Neptune à Trieste

LE CHÂTEAU DE PREDJAMA

Très proche des grottes, il est unique car encastré dans la roche karstique, au creux d'une falaise. Une véritable merveille du Moyen-Âge, construit il y a 800 ans. Il a abrité le chevalier Erasme de Predjama qui commettait de nombreux forfaits et n'a aucun lien avec Erasme de Rotterdam. Poursuivi par les troupes impériales autrichiennes, il résista pendant un an. Ce château est le plus grand construit dans une grotte. Il sert de cadre pour des films et des mariages. Une seule salle était chauffée à l'époque. Ce majestueux édifice compte 38 pièces réparties sur 6 niveaux.

INCURSION EN ITALIE

Trieste est située au pied des Alpes dinariques, sur la mer Adriatique. Elle fut longtemps le seul débouché méditerranéen du Saint Empire romain germanique, puis de l'empire austro-hongrois. Elle reste un port important. La place Unita est impressionnante, avec l'hôtel de ville, des palais, des statues et des fontaines. C'est la plus vaste place d'Europe s'ouvrant sur la mer. Heureusement, lors de notre visite, la *bora*, un vent glacial qui souffle en rafale, n'était pas présent, car il est très désagréable. On y retrouve dans la ville une synagogue, une église orthodoxe et une cathédrale catholique, qui fut bâtie en l'honneur de Saint-Juste, le patron local. L'après-midi est consacré à la visite du haras de chevaux lipizzans avec une démonstration de dressage.

LACS DE BLED ET DE BOHINJ

Bled est un lieu enchanteur, un paradis entouré de montagnes. On atteint la petite île à bord d'une jolie barque colorée, la *pletna*. La couleur de l'eau est d'un bleu éclatant. De nombreux artistes viennent s'y inspirer. Au sommet, une église, accessible à partir d'un long escalier ou par le sentier de pourtour, domine le petit village. La promenade le long de l'eau est agréable. On y aperçoit des silures. Autour du lac de Bohinj, une belle piste cyclable permet de découvrir la nature. Des plages invitent à la baignade. L'église Saint-Jean-Baptiste conserve de magnifiques peintures. Il est possible de louer un bateau, de faire du canyoning ou de s'installer dans le bateau électrique qui glisse sans bruit sur l'eau. Des jeux pour enfants sont prévus. Un conseil : goûtez un délicieux gâteau, le *kremsnita*. Un téléphérique conduit au domaine des pistes skiabiles de Vogel, d'où l'on a une large vue panoramique sur le lac.

△ Château de Predjama
▽ Fresque de l'église de Bohinj

▽ Embarcadère à Bled

PIRAN, IZOLA, KOPER, IDRIJA

Piran est une petite cité fortifiée, entourée de remparts, en bord de mer. Il est très agréable de s'y promener dans les ruelles et d'admirer les vestiges vénitiens. Tartini, un célèbre violoniste, y a sa statue car il y est né. Il était réputé pour son jeu chantant et pour son légendaire coup d'archet. Il a ouvert des écoles et s'est vu confier la direction de l'orchestre de la basilique Saint-Antoine de Padoue. Suite à la grande sécheresse de 1775, la cité a construit un bassin de récupération des eaux pluviales orné de sculptures. Les spécialités locales sont nombreuses : les salines, l'excellente huile d'olive, les vins et les truffes. Portoroz est une belle station chic avec ses plages bordées de béton. La Slovénie a très peu de plages de sable et elles ne sont pas appréciées.

Izola est un joli village de pêcheurs à l'architecture romane. L'Italie n'est pas loin et les routes sont indiquées dans les deux langues. A Koper, il y a un beau palais vénitien et d'autres vestiges de la présence italienne. C'est le seul accès à la mer de la Slovénie. Idrija est un lieu historique. Un homme trempait son seau dans une fontaine quand il a constaté qu'il devenait très lourd. Il avait découvert du mercure liquide ! L'exploitation commença au début du XVIIIe siècle et la ville se développa, grâce aux nombreux chercheurs. C'était la deuxième mine au monde mais elle est fermée. Pour s'occuper, les épouses de mineurs se sont lancées dans la fabrication de dentelles au fuseau, un artisanat toujours enseigné aux jeunes. De beaux achats en perspective !

◁ Château d'Idrija

Triple pont à Ljubljana

OPATIJA ET LOVRAN

La Croatie voisine est dans l'Europe mais accepte peu l'euro et garde ses frontières Schengen. Il faut donc se préparer à un contrôle en règle. Opatija est une ville située en Istrie, au fond de la baie de Kvarner. Station balnéaire agréable à l'abri des vents froids, elle attire depuis longtemps des célébrités. Elle est appelée « *La Nice autrichienne* ». Les cures de thalassothérapie y sont réputées. Dans un très beau parc se trouve la villa Angiolina, où séjourna la célèbre danseuse aux pieds nus, Isadora Duncan, qui y trouva des gestes gracieux, inspirés par les palmiers flottant au vent. Cette belle artiste connut une triste fin : elle mourut le 14 septembre 1927 à Nice. Son long foulard de soie s'était pris dans les rayons de sa voiture, une Amilcar GS, et elle fut étranglée. Le *lungomare* est une très belle promenade de 12 km au bord de la mer. La statue de la *demoiselle à la mouette* est l'emblème de la cité. L'impératrice Sissi venait souvent s'y promener et y rencontrer son amant hongrois, le comte Andrassy. Un train reliait la station à Vienne. Les hôtels de luxe et leurs jardins sont nombreux.

LJUBLJANA

Ljubljana est une petite capitale typique dont le centre est réservé aux piétons et aux vélos. Des parkings de dissuasion sont connectés à des bus gratuits. Il faut avouer que tout, en Slovénie, est bien organisé. On s'y sent en sécurité. Les rues sont propres. Les routes sont belles et, pour les autoroutes, les nationaux payent une vignette annuelle de 100 € réduite à 15 € pour les étrangers pour 7 jours de visite. Un architecte, Joze Plecnik, qui a étudié avec Otto Wagner, a entrepris de grands travaux dans cette capitale, après Vienne et Prague. Il a planifié un impressionnant complexe sur la rivière Lublajonica, « *Le triple pont* » et le pont des Cordonniers, un marché couvert, un kiosque, des banques, un cimetière. Un autre bâtiment incroyable : la bibliothèque universitaire avec son gigantesque Moïse. Cet architecte était inspiré par l'Antiquité. De belles maisons Art Nouveau décorent la rue Miklosiceva cesta. La promenade des quais est agréable et ombragée. Une montée au château permet d'admirer les alentours. Il y a une tour d'observation, une exposition sur l'histoire de la Slovénie, un musée

Dentelière sur le lungomare à Opatija

de la marionnette. Le funiculaire est recommandé pour la montée, la descente à pied est agréable. La Slovénie nous laisse un merveilleux souvenir. L'accueil très chaleureux est un des multiples charmes de cette nation si bien gouvernée. Le président actuel, élu pour 5 ans, habite un appartement dans un quartier populaire et roule... en voiture 4L. Il fait son marché avec ses voisins ! Le visiteur peut faire un circuit sur les canaux en bateau, ou emprunter le train touristique. Des vélos sont en location. Il y a aussi un très grand parc Tivoli avec des expositions, un musée, une roseraie, un théâtre. Le jardin botanique abrite plus de 4 500 espèces de végétaux. Le quartier Metelkova est le centre artistique avec de nombreuses animations. Plusieurs musées vous accueillent si le temps n'est pas beau. Pour vous déplacer dans le centre-ville, profitez du Cavalier *Kavalir*, petit véhicule électrique mis gratuitement à votre disposition.

Bibliothèque universitaire de Ljubljana

INFO

- Nous sommes partis avec l'agence AEP Senior Department qui a prévu d'intéressantes visites, un agréable logement, et une guide très érudite. Pour toute info : www.seniordepartment.be. Nous avons logé dans le magnifique hôtel Jama**** près des grottes de Postojna. Site extraordinaire, chambres spacieuses, personnel très serviable, grand parking. Leur site : www.postojnska-jama.eu/en.
- Les distances sont courtes entre les villes et partout, on parle anglais. Pour plus d'infos touristiques : slovenie-secrete.fr – un excellent blog : slovenie-secrete.fr/2011/06/20/5-erreurs-a-ne-pas-faire-pendant-vos-vacances-en-slovenie/. Pour vivre pas cher, demander la semaine le lunch Kosilo prévu pour les employés, ou la pizza *Veliko* (grande) et deux assiettes : vous ferez comme les nationaux, vous partagerez. L'eau est excellente, ainsi que le vin blanc Malvazia. Un seul point noir : la compagnie d'aviation Adria, qui a le monopole et en profite : nous avons eu 10h de retard à l'aller, sans explications ! Nous attendons de leurs nouvelles pour une intervention financière. Bonne découverte et *kmalu se vidimo* (à bientôt).

Dominicaanse Republiek: een land om (opnieuw) te ontdekken

© Tekst: Patrick Perck © Foto's: Patrick Perck & Martine Vermeiren

De Dominicaanse Republiek stond zeker niet nummer 1 op mijn bucketlist. Ik had zo een idee dat er niet al te veel te beleven zou zijn op een Caraïbisch eiland vol afgebakende resorts waar je op vakantie gaat om je heel de tijd te laten verwennen in zo'n afgesloten resort maar waar je niet buiten de balustrades komt om het binnenland te ontdekken. Toen FIJET enkele journalisten uitnodigde om (meer dan) een kijkje te gaan nemen stond ik niet te trappelen maar vroegere FIJET-persreizen hadden zo'n indruk nagelaten dat ik me aansloot om te gaan zien... en ontdekken. Niet zo makkelijk een rechtstreekse vlucht te vinden want schier alle vluchten gaan naar Punta Cana, helemaal in het oosten, wijl wij uitgenodigd werden helemaal in het noorden, in Puerto Plata.

FIJET delegatie werd door de Minister van Toerisme ontvangen

EEN BOEIEND VERLEDEN

De Dominicaanse Republiek heeft wel een boeiend verleden dat zeker enkele geschiedenislessen verdient. Oorspronkelijk bevolkten de Taino, die vanuit Venezuela zeilden, dit eiland dat ze Ayti noemden en vandaar uiteraard Dominicaanse Republiek dat later het oostelijk gedeelte van het eiland zou worden wijl westen de Haïti werd. Ondertussen ontdekte in 1492 Christoffel Columbus het eiland en gaf het de naam Hispaniola (deze Italiaan was ten slotte door Spanje uitgezonden op zoek naar goud en zilver...). Na een paar tussenstops stichtte deze ontdekkingsreiziger La Isabela wat later de hoofdstad Santo Domingo zou worden. De bevolking decimeerde want de “blanken” brachten ook blanke ziekten zoals mazelen en griep met zich mee en daar waren de inboorlingen niet tegen bestand. Midden 16^e eeuw opnieuw bevolkingshause want slaven werden vanuit Afrika massaal aangevoerd om o.a. op de suikerriet- en tabaksplantages hun beste beentje voor te zetten. In 1804 werd Haïti onafhankelijk van Frankrijk (eerste onafhankelijke zwarte republiek) en claimde in haar euforie dan maar onmiddellijk het hele eiland. Dat duurde zowat voort tot in 1844 toen Dominicaanse Republiek op

haar beurt de onafhankelijk uitriep. Verschillende krijgsheren vochten onderling een bloedige strijd uit en Spanje lijfde in 1861 de Republiek in, maar... de Gele Koorts brak uit en de Spanjaarden kozen het hazenpad. Krijgshoofd Baez verkocht het land dan maar aan de Verenigde Staten voor 150 000 US Dollar en zo komt het dat je buiten de plaatselijke munt, de Pesos, je nog overal met Dollars kan shoppen. Plaatselijke geweldenaars bleven in feite de macht uitoefenen en de bevolking uitbuiten. Volgende heugelijke periode situeert zich tussen 1930 en 1961 want Rafael Leonidas Trujillo, eerst een kleine gauwdief maar zich op werkend tot El Jefe (de chef) en zelfs tot El Generalissimo en El Choco (de Geit), zorgde voor een schrikbewind van jewelste. Was een van de bloeddorstigste tirannen die de wereld ooit heeft gekend. Grootheidswaanzin kenmerkte hem maar bij hoeveel anderen hebben we dit ook niet gezien... hoofdstad moest voortaan Trujillostad heten en de munt moest de Trujillo worden en... gelukkig werd hij op tijd vermoord. Zijn doorzeepte auto staat nu in het Museum voor historie en geografie van Santo Domingo. Huidige president sedert 2012 is Danilo Medina.

Net als in Rio de Janeiro maar iets kleiner

OCEAN WORLD

Ons meer dan luxueus resort, Be Live Collection Marien (5*) gebruiken we als uitvalsbasis om het noorden van de Republiek te ontdekken. Eerste place to be is *Ocean World* in Puerto Plata. Is op Amerikaanse leest geschoeid en dus reusachtig groot. Je kan je tegelijk inschrijven voor persoonlijke ontmoetingen met dolfijnen, haaien of zeeleeuwen. Aan jou de keuze. Ongelooflijk proper en attractief park om met gans het gezin te bezoeken maar plan maar gans de dag wil je rond geraken. Ik kan onmogelijk duiden welke attractie of zone favoriet is want alles in overtreffende trap. Kan je je inbeelden dat je binnen in een vogelkooi kan rondsnuffelen terwijl parkieten en papegaaien en toekans en... om je heen fladderen of op je schouder of hoofd komen zitten mekkeren? Of kies je voor de dolfijnen. Vanop de tribunes prima maar waarom niet mee het bassin in en je laten skiën op hun rug? Iets meer macho, dan ga je voor de haaien met weerom zelfde keuze. Oppassen voor hun bek want de snelheid waarmee ze de gevaarlijk uitzierende tanden op elkaar knappen is onvoorstelbaar. En toch kan je ze aaien! Onder begeleiding natuurlijk! Heb je niet genoeg aan de zeeleeuwen ga dan op studie naar de sponzen of anemonen of de reuzehagedissen. Moe van dit alles: meer dan groot zeewaterbassin en speeltuinen voor alle leeftijden. Parasols dienen enkel voor de zon want tijdens dit seizoen geen regen te bespeuren!

RUM, SIGAREN, AMBER, LARIMAR

Kon ik op dat ogenblik weten dat DR zo veel meer in petto heeft... Dagen vol ontdekkingen. Hoogste tijd om enkele fabeltjes uit de wereld te helpen. Als je aan rum denkt denk je aan... Cuba toch? Fout, zo fout want grootste producent van de beste rum ter wereld is... Dominicaanse Republiek! Bezoeken maar en proeven en beamen. Hoewel ik niet pretendeer een kenner te zijn toch een heerlijk goedje. Merken? Ga op zoek naar Brugal of Matusalem of Barcelo. Je hebt ze in alle prijsklassen maar ze zijn stuk voor stuk hun prijs waard. Bij Cuba denk je ook aan sigaren, ja toch? Alweer mis want alweer moet je voor de crème de la crème hier op het eiland Hispaniola zijn. En opnieuw keuze te over: Arturo Fuente of Flores of Balmoral... paffen maar. Maar daar stopt het niet: voor cacao, suiker, goud,

silver en amber. En natuurlijk ook Larimar: zelfs de enige plek ter wereld nml nabij het dorpje Los Chupaderos. Larimar is zeldzamer dan diamant en dus kreeg mijn wederhelft maar een heel... klein steentje....

△
▽ Voor de durvers

Voor rum en sigaren moet je in de DR zijn!

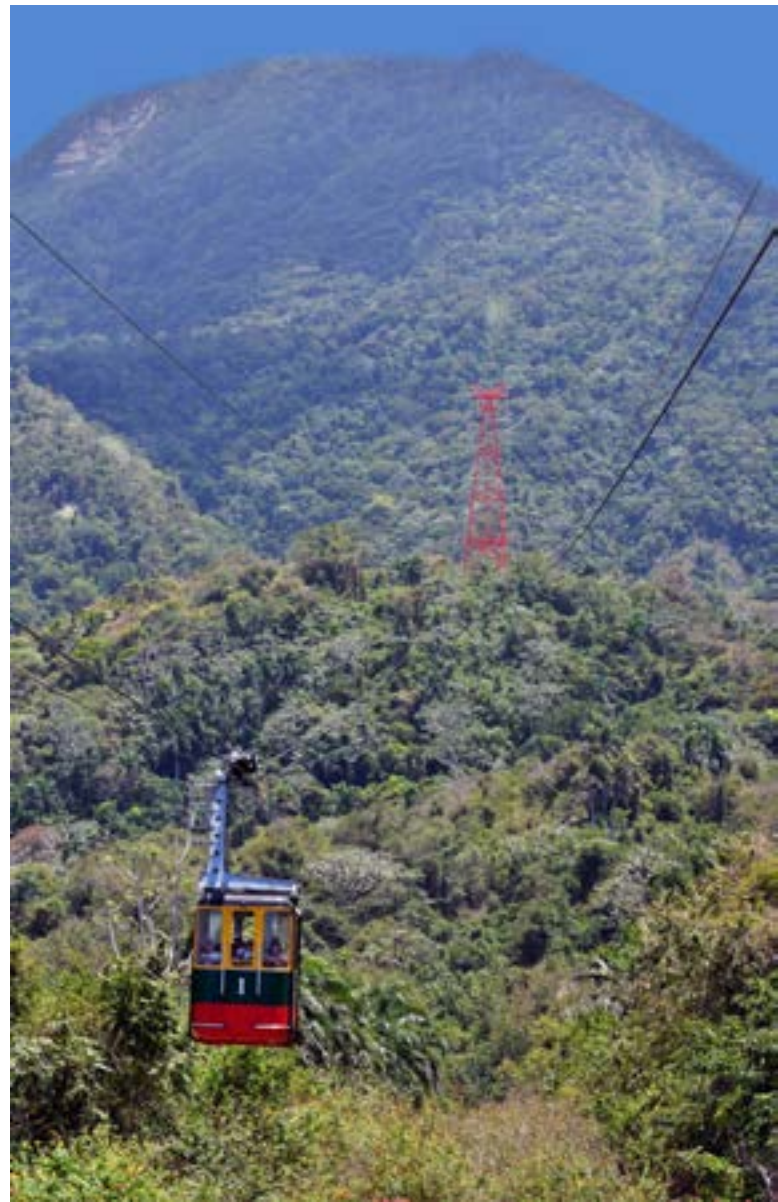

△ Ocean World, en flaneer er midden tussen de allergrootste snavels

NATUURSCHOON EN GESCHIEDENIS

Dat zouden we's anderdaags maar in volle glorie ontdekken. En dat er geschiedenis werd geschreven is een understatement want vooreerst bezoek aan *Fort San Felipe*. Niet denderend groot en kwakkel van een meegeleverde hoofdtelefoon maar prachtig uitzicht op Puerto Plata, gesticht door Bartholomeus, de broer van Columbus in 1495 en historisch wel belangrijk met enkele historisch belangrijke pancarten. Om "uiteraard" te kunnen uitroepen naar de oorsprong van de naam Puerto Plata moet je met de "*Teléférico*" naar omhoog, de Isabel de Torres-berg op naar een hoogte van meer dan 800 meter. Vanuit de wiebelende cabine zie je onmiddellijk waarom Columbus de net uit de grond gestampte haven Puerto Plata noemde. Plata kan correct vertaald worden als zilver en vanop deze hoogte zie je het water weerspiegelend door de fel schijnende zon als... een zilveren schaal. Er is trouwens nog een andere verklaring want hier groeit weelderig de Yagrumo boom, met zeer brede bladeren die een zilverachtige glans hebben en bekijk die dan in diezelfde zon. Boven zie je Jezus met gespreide armen net zoals het beeld in Rio de Janeiro hoewel hier iets kleiner (1/3).

△ *Teléférico* : wiebelend maar veilig naar de hemel
 ▽ Voor wie interesse heeft in geschiedenis

Vele hutjes en huisjes stralen de wens van de bewoners uit

SANTO DOMINGO

's Anderdaags moesten we naar de hoofdstad, naar de Minister van Toerisme, maar andere besognes dus naar *Tatto Plata en Cabarete*, wereldhoofdplek voor windsurfers en kiteboarding. Met een beetje geluk kan je ook aan walvisspoting doen. Ik had geen geluk, maar mijn plaatselijke gids, Juan uit Argentinië die hier bleef hangen nadat hij het meisje van zijn dromen hier was tegengekomen is overtuigend vastberaden: hij zag hier al meermaals springende walvissen. Wel lekker koel ontspannend tussen de bomen waar het heerlijk ruikt naar... amandelen. En dan toch naar Santo Domingo, de hoofdstad. Meer dan vier uur rijden strak in het pak want op officieel bezoek bij *Francisco Javier Garcia Fernández*, maar zeg maar gewoon mijnheer de Minister van Toerisme! Een vlotte prater (enkel in Spaans en dus gebruiken we een tolk) met een visie. Is een blijver want al voor de derde maal minister en heeft al geregeerd onder twee presidenten. We worden allen voorgesteld en onze FIJET-voorzitter de heer Tijani Haddad onderstreept op zijn eigenge-reide wijze het belang van toerisme wijl onze eigen UBJET-voorzitter Gilbert Menne het probleem van de pollutie aanklaart (dus niet enkel in België een probleem). De heer Fernandez was wel onder de indruk van het potentieel aan journalisten dat hij te woord stond en we beloofden allen plechtig te rapporteren over de ontdekte pareltjes die het land te bieden heeft. Rest van de dag op ontdekking in de hoofdstad Santo Domingo (wil je volledige naam, voeg daar dan nog "de Guzman" aan toe). De stadswijk *Ciudad Colonial* behoort sedert 1990 tot Unesco Werelderfgoed en met reden. De kathedraal is de oudste kathedraal van de hele Nieuwe Wereld, de Fortaleza Ozama is in prima staat alsook het Paleis van Diego, de zoon van Kristoffel Columbus. De stad werd echter in 1496 gesticht niet door Christoffel maar door Bartholomeus, zijn broer. Flaneer elegant in de nog steeds originele Columbussteegjes. Heel de stad ademt nog Columbus uit maar must plus extra is het splinternieuw *Museum Mar*, helemaal gericht op... de zee en... Columbus. Tal van destijdse schepen en karvelen en tal van gebruiksvoorwerpen en tal van... van alles. Je loopt midden tussen de kanonnen maar ze schieten niet echt. Maar wat ik hier voor het eerst in mijn leven meemaakte tart alle verbeelding: 4-D cinema! Zwart-Wit film, kleurenfilm, cinerama, 2-D cinema

△ *Het Paleis van Columbus*
▽ *Het Museum MAR*

of 3-D cinema? Allemaal achterhaald. Hier moet je zijn voor 4-D films (*The Colonial Gate 4D Cinema*). Je ziet niet enkel alles in reliëf en met dieptezicht, je hoort niet alleen alles in surround maar je beweegt ook zelf met het beeld, omhoog, omlaag, scherpe bocht links, goed dat je stevig vast geankerd zit maar hier eindigt het niet.... Ook geuren komen op je af zowel als regen, wind.... En zo volg je "De Slag om Santo Domingo" (stadsinvasie van piraat Sir Francis Drake in 1586) of andere merkwaardige pareltjes. FIJET zorgde ervoor dat ik een heel ander beeld opving van de Dominicaanse Republiek. Een zo boeiend land qua historie en cultuur, een zo boeiend land qua fauna en flora, een zo boeiend land qua ontspanning en vertier. Dominicaanse Republiek: een land om (opnieuw) te ontdekken. Met dank aan FIJET-Amerikas en haar voorzitster Maria Paredes pmalena22@hotmail.com

Le pôle touristique actuel

Un séjour d'exception en Ardenne : l'Auberge de la Ferme à Rochehaut-sur-Semois

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens & Auberge

Au coeur de l'Ardenne, à deux pas de Bouillon, un paisible petit village de 350 habitants s'est transformé progressivement, sous l'impulsion d'une famille hyperdynamique, en un pôle touristique complet voué à l'hôtellerie, la gastronomie, les loisirs et la détente. Le slogan de la famille Boreux est « Pour bien manger/Pour bien dormir ». On peut y ajouter « authenticité, chaleur de l'accueil, hospitalité, convivialité, plaisir » qui font d'un séjour à l'Auberge une expérience mémorable.

UNE FAMILLE WALLONNE FORMIDABLE

Elvire et Jean Boreux, les parents des propriétaires actuels, s'installèrent dans le village en 1975 et ouvrirent à la ferme la première table d'hôtes de Wallonie : des pionniers ! Ce modeste début fut le départ d'une succes story qui se poursuit actuellement avec Michel et Patricia et leurs enfants Eloïse, Arnaud et Jordan. Chacun d'eux exerce des responsabilités dans l'entreprise qui regroupe à ce jour pas moins de 18 établissements et attractions différents.

La table d'hôtes en 1975

L'accueillant lobby

LES LOGEMENTS

La capacité hôtelière comprend au total 70 chambres, réparties en six bâtiments et cinq catégories de chambres dans l'Auberge de la Ferme, la Petite Auberge et l'Auberge de la Fermette, chacune ayant son caractère propre selon les souhaits des clients. Nous avons testé une chambre supérieure avec bain à bulles et terrasse. Les maisons sont en pierre du pays et offrent tout le confort contemporain. L'Auberge de la Ferme propose également dans le village des gîtes de vacances ou hôteliers, des meublés de tourisme et des chalets et appart'hôtels pour familles et groupes.

LES RESTAURANTS

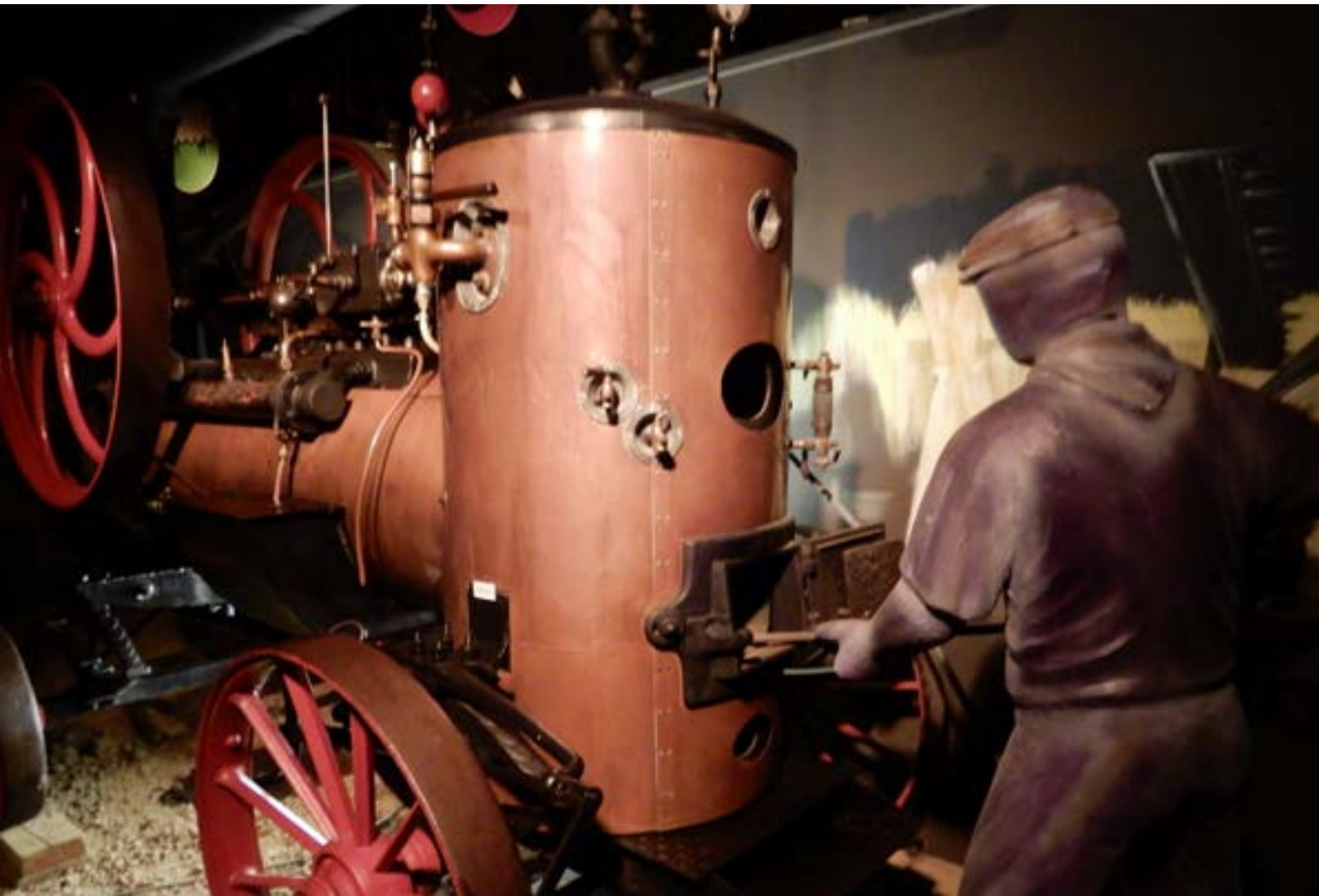
Le restaurant gastronomique est situé dans l'Auberge. Le chef Michel Boreux y sert une cuisine savoureuse et authentique du terroir ardennais, une gastronomie de haut niveau à base de produits locaux. Fruits, légumes et plantes aromatiques proviennent d'une jardinerie proche où se fournissent les meilleurs restaurants de la région. L'apéritif est servi tous les jours avant le dîner dans le caveau, où reposent quelque 50000 bouteilles. Il est accompagné d'un excellent jambon d'Ardenne. Notre dîner cinq services fut délicieux et le service en salle très professionnel, sous l'œil attentif de la patronne Patricia. Après une nuit reposante, nous prenons le petit-déjeuner. Sous la forme d'un superbe buffet, il est tout simplement extraordinaire.

Nous y faisons honneur, mais comment manger encore à midi? Une promenade dans le centre du village s'impose, qui permet de découvrir une partie des établissements de la famille. La Taverne de la Fermette, à 100 m de l'Auberge, est une brasserie qui sert des plats de terroir délicieux auxquels nous n'avons pas résisté. A côté, La Petite Auberge est un salon de thé qui propose des douceurs. La dernière acquisition en date, depuis Pâques, est le restaurant Le Point de Vue. Il s'agit du bâtiment situé juste à côté du célèbre panorama sur la boucle de la Semois et le village de Frahan. Il sert une cuisine du monde, américaine et asiatique ainsi que végétarienne, dans un décor lounge avec un comptoir servant beaucoup de bières. A proximité, La Boutique ardennaise propose aux visiteurs les produits de l'Auberge et de la région. L'Auberge possède aussi des infrastructures pour séminaires et événements MICE, comme « La vieille école » et « L'ancienne poste » ou organise des teams buildings avec des sociétés spécialisées.

LE TRAIN TOURISTIQUE, L'AGRI-MUSEE ET LA BRASSERIE

Au départ de la Taverne, un petit train touristique nous emmène pour 70 minutes de découverte vers les hauteurs de Rochehaut. La famille Boreux a voulu compléter son offre en mettant en valeur les métiers et la vie quotidienne des paysans ardennais d'autrefois. Ouvert en 2008, l'Agri-musée ou musée vivant de l'agriculture comprend sur trois niveaux une vingtaine de scénographies avec un commentaire automatique. On peut y suivre les étapes des travaux des champs et la moisson, le travail dans la forêt, les métiers liés aux industries locales comme le tabac et l'ardoise. On y trouve aussi des pièces rares, comme des tracteurs et machines agricoles du XIXe siècle. Une salle d'une capacité de 150 personnes accueillera prochainement les groupes. Ce n'est pas tout : Rochehaut dispose désormais d'une micro-brasserie dirigée par Arnaud qui a suivi une formation brassicole. Elle produit 5 variétés de la « Rochehaut », une bière de haute fermentation servie au musée et dans les restaurants de l'Auberge. Il y a aussi un vignoble !

△ Le parc animalier

◁ L'agri-musée

LE PARC ANIMALIER ET LA MICRO-FERME

Sur un versant de la vallée de la Semois, le parc animalier réunit une quarantaine d'espèces d'animaux de ferme et de gibiers de l'Ardenne mais aussi des espèces exotiques : cerfs, daims, sangliers ainsi que des autruches, sikas japonais, ânes kiangs tibétains, cerfs chinois, alpagas sud-américains, etc. Les enfants ne sont pas oubliés. Une micro-ferme récréative, avec des petits animaux domestiques et une plaine de jeux sécurisée les attend.

UN PARADIS POUR PROMENEURS ET BIKERS

Les boucles de la Semois dans les environs de Rochehaut offrent aux amateurs de promenades pédestres un cadre idéal. Les plus renommées sont la promenade des Crêtes de Frahan, de difficulté moyenne (3,5 km, 2h) et la promenade des Echelles au départ de Rochehaut (5 km, 3h), circuit à déconseiller aux personnes impressionnables. Un circuit de randonnée VTT fait 25 km. La carte détaillée des promenades est disponible à l'Auberge.

Frahan : un des plus beaux sites de Wallonie

UN GRAND CHOIX DE FORFAITS ET FORMULES DE SEJOURS

L'Auberge de la Ferme propose en toutes saisons de nombreux séjours à thèmes ou de saison. Les week-ends gastronomiques « brame des cerfs », « gibier », « réveillons » et « Saint-Valentin » sont évidemment réputés. Il y a aussi des formules avec ateliers culinaires, wellness ou des escapades à Bouillon ou en midweek.

INFO

- Pour rejoindre l'Auberge, prendre la E411 (sortie 25) et suivre les N89 et N819.
- www.aubergedelaferme.com.

Noorwegen : unimaginaire*

.....
 © tekst en foto's Karel Meuleman

Ter gelegenheid van de Norwegian Tourism Workshop kreeg ik de gelegenheid om het land te leren kennen. Ik had al gehoord dat dit het mooiste land ter wereld is. Daar kan ik inkomen, zeker wanneer je de maartse buien langs de Atlantische Oceaan buiten beschouwing laat: water, waar je ook kijkt, talloze eilandjes, majestueuze fjorden, eindeloze landschappen, uiterst vriendelijke mensen, enzovoort. Het is ook groter dan je denkt: de afstand tussen Noord- en Zuid-Noorwegen bedraagt 1,752 km, zowat de afstand Brussel-Sofia. Het land is onder meer bekend om z'n trollen, Vikings, de twee Edvarden, met name Grieg en Munch, Hendrik Ibsen, Thor Heyerdahl en Roald Amundsen. Noorwegen zet veel middelen in om het land toeristisch aantrekkelijk te maken; alleen aan de hoge prijzen kunnen ze niets doen... Maar een pintje op de Brusselse Grote Markt heeft ook z'n prijs!

BERGEN?

Mijn eerste kennismaking met het land in Bergen, de tweede stad van Noorwegen, was zoals Magritte's 'Ceci n'est pas une pipe': bij het buitenkomen van de luchthaven prijken op een berg (je) reuzengrote letters met daarop 'Bergen?'. Tussen haakjes: een retourtje vanuit Brussel is er al vanaf €154. Bergen is een grootstad maar op mensenmaat met kleurrijke, houten huizen aan Bryggen (Unesco-werelderfgoed!), temidden van de... bergen (jawel), aan een fjord met heel wat cruiseschepen. Duitse en Nederlands-Vlaamse kooplui werden rijk met het verhandelen van kabeljauw/stokvis en bouwden de mooi geschilderde huizen. Best verken je het historische centrum te voet of per fiets, al dan niet met gids. Een helm is verplicht maar je mag dan ook (voorzichtig) op het voetpad fietsen en zelfs tegen het verkeer in rijden in straten met enkelrichting. Tip: van op Ulriken kun je in 4 à 5 u licht dalend wandelen naar Mt. Fløyen in het hart van de stad; van daar kun je in een half uurtje afdalen te voet of met de kabelbaan. De paden zijn aangelegd door sherpa's en ze onderhouden ze ook.

Håholmen eiland, 18de-eeuws Noors vissersdorp omgevormd tot hotel

△ Bud, typisch Noors dorpje
▽ Sleëen is moeilijker dan het lijkt

FERRY'S

Vanuit Bergen vertrekken vele ferry's voor korte of lange oversteken. De meeste zijn comfortabel met vliegtuigzetels en catering aan boord. Met een snelheid van om en bij de 60 km/u klief je door de golven. Hoewel vele eilanden met bruggen verbonden zijn, gaat vervoer over water het snelst. Ferryboten zijn dus een zegen en waar ze aanleggen, staat er stipt een lijnbus te wachten. Let wel: men is streng op het dragen van de gordel in de bus. Lange tijd had de Hurtigruten het monopolie op de dagelijkse dienst langs de kust. In januari 2021 komt daar verandering in met de maatschappij Havila Kystruten die 4 milieuvriendelijke schepen in de vaart brengt, voortgedreven door gas en elektriciteit. Heel wat ferry's leggen nu ook al hun motoren stil aan de kade en schakelen daar over op elektriciteit van de wal.

HET ECHE NOORWEGEN

Bij de oversteek van Solund naar Værlandet voeren we mee op een kleine postboot met grote snelheid tussen de eilandjes laverend; hier en daar merden we aan met post en kranten, zelfs waar maar één iemand woont. Eens buiten de beschutting van de eilandjes ging de oceaan nogal heftig te keer maar dat kon de pret niet drukken, integendeel, het was een belevenis. Værlandet bestaat uit vier eilandjes, verbonden met soms zeer spectaculair 'getwiste' boogbruggen (om schepen door te laten) en die verkenden we per fiets tot aan onze slaapplek: enkele nieuwe bungalows aan de rand van de oceaan, perfect voor storm watching. Vanuit je bed zie je de natuur tekeer gaan of je kunt genieten van het zonnetje op je balkon. Verwacht geen massa toeristen want daar is geen accommodatie genoeg voor: just you and me. Wat later reden we over de Atlantic Road, een van de mooiste routes ter wereld, slechts 8 km lang maar voorzien van 8 bruggen. De aanleg van de weg duurde 6 jaar; 12 orkanen veroorzaakten amper vertraging. De beroemde Storseisundet lijkt een 'onmogelijke' brug die sterk hellend en bochtig is, tegelijk! Via een wandelpad van zowat een kilometer kun je de fotogenieke brug in al haar schoonheid op de gevoelige plaat vastleggen. Er over rijden is nog het meest adembenemend.

Anekdote

Toen we kennismaakten met de anderen van ons groepje stelde een Australische touroperator zich

voor: 'Hi, I'm Sonia' waarop een van de anderen 'Me as well'; eerstgenoemde antwoordde gevat: 'That's a funny name: Me Aswell'.

DE FJORDEN

Vanaf de ruwe kust trokken we de 106 km lange Nordfjord in. De streek ontwikkelt zich toeristisch volop met onder meer de bouw van een echt Vikingschip (30 m lang, tot 200 passagiers en 48 roeiers) en de steilste kabelbaan ter wereld in Loen die je in 5 minuten op 1,000 m hoogte brengt. Daar kun je tot mei skiën, sneeuwschoenwandelen of sleeën.

△ *Op dit eilandje woont één man en hij krijgt elke dag zijn post*
▽ *Typisch tijdverdrijf in Scandinavië: worstjes roosteren*

De fameuze Storseisundet brug op de Atlantic Road

VERBLIJVEN

Accommodaties vind je in alle soorten: van zeer eenvoudige kamers, pensions en appartementen tot de meest prestigieuze, zoals De Historiske hotels. Intussen telt de organisatie 62 hotels, stuk voor stuk met een rijke geschiedenis. Eén is me bijgebleven: in Kalvåg, een wat achtergebleven vissershaventje waar vader Fosse huis na huis restaureerde en er kamers van maakte; haast heel het dorpje is nu deel van het complex Knutholmen.

Het Noors

Als Noren praten, kun je hier en daar wat verstaan, maar geschreven tekst lijkt soms bijna Nederlands (of Duits). Zoals bijvoorbeeld *nødutgang*, uitsichtspunt, *inngang*, *vi har åpen* (ø is eu en å is o); let wel ikke betekent 'niet'. Noors, Zweeds en Deens zijn verwant omdat Denemarken er vroeger de plak zwaaide en Noorwegen en Zweden pas sinds 1905 afzonderlijke landen zijn. Nog enkele woordjes: *god dag* of *informeel hadé* (goeiedag), *tusend tak* (hartelijk dank) en *velbekommet* (smakelijk). Door de levendige (vis) handel van Noorwegen met de Nederlanden zijn er veel verwantschappen tussen beide talen. Zo is 'Brugge' afgeleid van het Scandinavische *bryggen* wat 'haven' betekent.

ÅLESUND

Dit lieflijke stadje is gebouwd op drie eilanden en is onder meer gekend om z'n Art Nouveau: na de verwoestende brand van 1904 werd het centrum in Jugendstil heropgebouwd. Ålesund is omringd door pieken van 2,000 m en talloze fjorden. Na 418 treden heb je van op de Aksla een prachtig zicht over de omgeving. Per (elektrische) fiets verken je de stad en ruime omgeving op een rustige manier. Van hieruit kun je elke dag een mooi stuk Noorwegen ontdekken, met onder meer de beroemde maar drukke Geiranger Fjord. Trek dan liever een van de klein fjorden in met een van de vele ferry's, bv. de Hjørundfjorden. Je legt er aan in het landelijke en pittoreske Sæbø met zo'n 200 inwoners. Van daaruit kun je heerlijk wandelen, langs de rivier of de fjord of in het gebergte. Het Sagafjord Hotel staat uitnodigend naast het haventje. Je kunt er ook enkele dagen een boot afhuren (met jacuzzi op het dek), geschikt voor maximaal 15 mensen.

KLIMAATBEKOMMERNISSEN

Noorwegen heeft een rijke ondergrond, denk maar aan de olie- en gasvelden. Maar het land zet sterk in op milieu. Zo laat het een stuk van z'n olievoorraad in de grond zitten omdat het klimaat belangrijker

is dan 52 miljard olie-euro's. Elektrische wagens zijn sterk gesubsidieerd; opladen is gratis en tot voor kort was dat ook het geval voor de overtocht ervan met de ferry (nu aan halve prijs). Hoewel het een rijk land is door z'n olie zit de prijs van brandstof op hetzelfde niveau als in België. Diesel is beduidend goedkoper dan benzine. Overdrevensnelheid wacht hoge boetes. De ondergrond bevat ook nog andere schatten. Zo bezochten we een marmermijn, waar jaarlijks honderden tonnen marmer worden vermalen tot poeder voor de kranten, zodat het papier gladder wordt. Je vaart met een vlot over ondergelopen galerijen en onder het genot van een glas cava geniet je van kleurrijk verlichte grotten met in de verte een saxofoonspeler. Er zouden ook trollen zitten maar die waren die dag met vakantie. De ondergrond heeft ook veel opgebracht voor Røros, een kleurrijk stadje op de lijst van Unesco Werelderfgoed. Sinds de 17de eeuw gaf de kopermijn het stadje met z'n groot aantal houten huizen aanzien. Røros kreeg in 2013 het certificaat Sustainable Destination, een keurmerk dat wordt toegekend aan bestemmingen die systematisch de negatieve impact van toerisme proberen te verminderen.

HET BESTE REISSEIZOEN

Langs de kust heb je de invloed van de Atlantische Oceaan: veel regen en wind, maar weinig vorst en haast geen sneeuw, terwijl het verderop in het binnenland wel serieus kan sneeuwen, ook nog in het voorjaar. Mei-juni is een goeie periode met minder muggen en toeristen. Uiteraard kun je er ook in de

winter terecht voor alle wintersporten. Het is er in geen enkel seizoen goedkoop (een biertje of wijn komt op zowat €10), maar je krijgt er wel heerlijke landschappen en een uiterst vriendelijke bevolking voor in de plaats.

DE OORSPRONKELIJKE BEVOLKING

Op een avond gingen we eten bij de Sami, de eerste bewoners van Noord-Scandinavië, met een eigen taal, cultuur, gewoonten en godsdienst. Ze zien de natuur als een levend wezen, met een ziel. De sjamaan is de tussenpersoon tussen de wereld van de mensen en de goden. In Noorwegen huizen de meeste Sami, zo'n 50 000 in totaal. Sápmi is het land waar ze wonen, tussen met sneeuw bedekte bergen, woeste rivieren, ongerepte meren en stroompjes, toendra's en bossen. Ze leven grotendeels van de rendieren; een kudde telt zo'n 5 000 dieren, maar die waren jammer genoeg de dag voordien naar een 'andere wei', zo'n 100 km verder. Vrouwelijke rendieren slacht men als ze 12 jaar zijn omdat ze grazen in gras met daarin veel stenen; zo slijten hun tanden snel af en voor ze niet meer kunnen eten, slacht men ze. We aten rendiervlees in de gezellige houten goatte, een soort joert zoals in Mongolië. Het smaakt heerlijk maar het is ook wel het duurste vlees ter wereld.

'#VisitÅlesund' begroet je aan de haven

INFO

- www.visitnorway.nl | www.visitnorway.fr
- marmermijn: www.berg-tatt.no
- Historische hotels en restaurants: www.dehistoriske.no

**'onvoorstelbaar' luidt de vertaling maar in het Engels betekent het zoveel meer: als je 't land niet gezien hebt, kun je er geen beeld van vormen.*

De Mullerthal Trail: indrukwekkend wandelparcours in Luxemburg

.....
© Tekst en foto's : Jempi Welkenhuyzen
.....

Voor veel Luxemburgers is het Mullerthal nog onontgonnen gebied. Nochtans blijkt het een waar wandelparadijs, ook voor kinderen. Rotsspleten, bossen en zonverlichte valleien wisselen af met wilde waterstroompjes langs de weg. Ze vormen het decor van de zgn. Mullerthal Trail dat je via drie routes door ongeveer 112 kilometer natuur voert. Sinds het wandelgebied voldoet aan de strenge kwaliteitscriteria van de Europese Wandel Vereniging dat hen als 'Leading Quality Trail – Best of Europe' klasseerde, telde de regio al 130 000 bezoekers. Die komen vooral uit Nederland, dan van ons land en uit Duitsland. Dat laatste is niet zo verwonderlijk wanneer je weet dat er grensaansluitende wandelpaden zijn via de 'DeLux'-route. Overigens ligt de eerste Duitse stad Bitburg vlakbij. Eén en ander situeert zich op de vroegere Romeinse heirbaan, Lyon via Trier naar Keulen. Wij vertrekken vanaf Berdorf en Altrier.

Zicht op Echternach

Grillig gebergte

De Mullerthal Trail telt drie lussen. Elke lus kent zijn eigen karakter. Op *Route 1* vindt men de veranderingen tussen de landschapselementen, rotsen, bossen en weiden, die typisch zijn voor de streek. *Route 2* loopt door het hart van Klein Zwitserland en brengt wandelaars langs spectaculaire rotsformaties die zo uit een film van Indiana Jones of Jurassic Park komen. *Route 3* biedt vooral prachtige beekdalen en romantische burchten. Vanuit de diverse vertrekpunten kan men individuele routes en rondwandelingen maken naar gelang wens, tijd en conditie. De *4 Extra Touren* vullen de Trail nog eens aan met nog meer interessante wandelpaden. Zelf liepen we een deel van Route 2 en 3, waarbij opviel dat men toch over een zekere fitheid en uithoudingsvermogen moet beschikken. Men omschrijft de Mullerthal Trail immers als een 'veeleisend' parcours. Denk aan smalle, steile paden, naast valgevaar, zeker wanneer het nat is. Overigens, de naam Klein Zwitserland werd destijds bedacht door Nederlandse soldaten, zo blijkt, net als de 'Perenkop', een grote rots partij. Het loofwoud, naast de dennen vormen een paradijs voor slakken. Het pad loopt over houten vlonders en brugjes tot de 'Huellee', een grot

waaruit molenstenen werden gebroken. Door het microklimaat gedijt de 15 m hoge Atlantische hulst heel goed. De degelijke signalisatie, geeft de jeugdherbergen + afstand aan, waaruit blijkt dat de Trail voor elk budget iets voorziet. Zelf logeren we in een stijlvol hotel. Maar voorts behoren ook campings of vakantiehuisjes tot de mogelijkheden. Sporen van bewoning vinden we overigens ook op onze tocht. Maar dan uit de jonge steentijd. Af en toe houden we halt om te genieten van het geluid van vogels. Vinkjes oa zo blijkt. Het kabbelend beekje zorgt voor verfrissing. Een bittertje proeven we in de witte klaverzuring of de lievrouwbedstro, lekker voor op de sla. Achter elke hoek ontstaat wel een tafereeltje. Bij 'Adventure Kohlsheuer' brengt een pijl ons boven op de rots. Daar genieten we van een fraai uitzicht. Even later volgt een smalle, donkere spelonk, waar we ons mobieltje gebruiken om bij te lichten. Het dal is 2 miljoen jaar geleden gevormd, zo blijkt. Onderweg zien we stenen in champignonvorm. Ze werden gebruikt bij rituelen zoals we ze kennen bij dolmen en menhirs. Nochtans is Obelix niet in de buurt. We noteren tevens een 30-tal zeldzame varenssoorten, naast een oerbos

△ Panoramisch zicht in Berdorf
▽ De door mensen uitgeholde Hohllay grot

met bomen van 6000 jaar oud. De biodiversiteit in het Mullerthal is enorm: van slangensoorten, tot nachtuilen, het normale wild, amfibieën, maar ook diverse vogelsoorten. Denk aan de zwarte ooievaar en de zilverreiger. Die genieten er van het heldere water en de dikke forellen. Vrij zeldzaam is de waterspreeuw en ja hoor, ook hier is de wolf terug!

VAN INSPIRERENDE VERHALEN EN WATERVALLEN

Onze gids vertelt de volgende dag een mooi verhaal als we 'Beim Bildgen', een geklasseerde boom, passeren. Het is zelfs een natuurmonument dat, die geschat wordt op 1000 jaar. In 1731 zouden er drie broers onder hebben geschuild voor het onweer. Door een blikseminslag waren er twee op slag dood. De overlevende broer heeft er dan een kapelletje, in de zeven meter dikke eik, geïnstalleerd als dank voor zijn redding. Elke vijftiende augustus passeert er nog een processie. Ook centrumverantwoordelijke Robi Baden van de 'Heringer Millen' kent dergelijke verhalen. Hij verzorgt voor ons een picknick met streekproducten. Daarvan kent de regio een grote verscheidenheid: appelcider, honing, kaas, vlees, likeuren en brandewijnen. De molen was vroeger één van de belangrijkste in de regio en fungeert nu als toeristisch informatiecentrum en testcenter. Hier kan men wandelschoenen, winddichte outdoor kleding en een assortiment verrekijkers, lampjes en andere accessoires gratis uitlenen. Dat wandelt toch even prettiger, zeker bij regenweer hou je het zo warm en droog. Langs inspirerende watervallen, mooi en wild bosgebied steken we de Route twee over naar Route drie. En bereiken zo de imposante kasteelruïne van Beaufort, gebouwd in de 12^e eeuw op oude Romeinse vesten. Men herkent meteen de diverse stijlelementen o.a. Romaans, Gotisch, tot de Renaissance. Pal erachter bevindt zich het nieuwe Renaissancekasteel uit de 17^e eeuw. Tot voor zeven jaar terug was het nog bewoond, nu staatseigendom. Te bezoeken in groep. Eind 19^e eeuw was er een conservenfabriek, nadien kleine distillerie van Cassis: de bessenlikeur *Cassero*. Die wordt intussen elders in de buurt gestookt. Maar proeven kan nog steeds. Een regio te voet verkennen vraagt tijd, zeker om details op te nemen en de kracht van de natuur te voelen. Wandelen doet men op eigen ritme, maar een goede gids betekent steeds een meerwaarde. Afhankelijk van de zin, tijd

△ Donjon Burg Beaufort
▽ Basiliek Echternach

en wandelrichting kan men ook de gewenste eet- en slaaplocatie kiezen. In principe is het raadzaam vooraf informatie hierover op te vragen om uw accommodatie te boeken. Maar vanwege de goede busverbindingen kan men uiteraard de Mullerthal Trail vanaf een vast punt verkennen. Wij kozen voor deze laatste optie.

De Mullerthal Trail is over het algemeen het hele jaar toegankelijk. Sommige hotels zijn alleen maar open tijdens het seizoen, van Pasen tot half november. Sommige restaurants serveren door de week pas's avonds. Soms is het raadzaam vooraf te reserveren. Voor wandelaars is er een *Mullerthal Trail*

Pocketguide, een wandel- en panoramakaart en een suggestiefolder. In de *Mullerthal Visit Guide* vindt men alle info over cultuur, de sites, sport en natuur.

OUDSTE STAD ALS UITVALSBASIS

Echternach is de oudste stad van Luxemburg, gelegen aan de oostgrens van het groothertogdom. Het is meteen de centrumstad van het Mullerthal en kan als uitvalsbasis dienen voor tal van wandelingen. De historische oude stad biedt tal van attracties en bezienswaardigheden. *Gilles Wunsch*, ex-radio presentator toont ons het mooie 'Petrus en Paulus'-kerkje, dat gebouwd is op een heuvel met Romeinse vesting. Er worden nog maar weinig missen opgedragen. Het gebouw is eerder in gebruik klassieke concerten. Vroeger kwamen er veel pelgrims naar toe. De stenen weenden immers. Wisten zij veel dat dit kwam door de poreuze ijzersteen. Die slorpte al het water op dat bij droogte weer naar buiten kwam. Het Paleis van de Benedictijnen met tuinen, nu lyceum met internaat, kent ook een heel verhaal. Na de Franse Revolutie werd er een tijd nog porselein in gefabriceerd. Uiteraard is er de Willibrordus basiliek. De must van elk bezoek aan Echternach. De Engelse monnik Willibrord bouwde

Willibrordus schrijn

Oude ridderzaal Beaufort

onder bescherming van de vrouw van Pepijn van Herstal en haar moeder Irmina van Oeren in de zevende eeuw de abdij met kerk, nu basiliek. In de crypte vindt men zijn graf en de bron. Daar is ook de kapel van de grote Portugese gemeenschap in Echternach, opgedragen aan OLV van Fatima.

Sinds de Middeleeuwen vindt op dinsdag na Pinksteren jaarlijks de bekende springprocessie plaats. De deelnemers zijn aan elkaar vastgemaakt met witte zakdoeken en springen in de maat van de processiepolka. De processie is intussen verkozen tot Unesco immaterieel erfgoed. De legende gaat dat ‘de lange mens’, een vioolspeler, veroordeeld was

tot het schavot. Zijn laatste wens was nog eens op zijn strijkinstrument te spelen. Zo hypnotiseerde hij de omstaanders. Maar Willibrordus wist de mensen te bevrijden van de betovering. Dat was toen een mirakel! Vandaar een processie om dit te gedenken. Andere bronnen verwijzen dan weer naar de loopwijze van epileptici die naar Echternach kwamen om er hun genezing af te smeken. Wie heeft gelijk, wie zal het zeggen? Jaarlijks zakken zo’n 9 000 deelnemers en toeschouwers af naar Echternach, het zijn veelal mensen uit het grensgebied. Er heerst dan steevast een goede stemming want de muziekkapellen zorgen voor ambiance in de stad.

Mooie vredige plek

Idyllisch wandelen

INFO

- www.mullerthal-trail.lu of www.mullerthal.lu en www.visitluxembourg.com
- Wij verbleven in Hotel Eden au Lac (Spa en fitness) te Echternach met restaurant Le Présidence: www.edenaulac.lu – picknick en testcenter: www.mullerthal-millen.lu/heringer-millen (kleding)
- Likeur Cassero: www.beaufortcastles.com
- Déjeuner: www.opderterrasse-born.lu
- Diner: www.hotel-au-vieux-moulin.lu –
- Cidrerie Ramborn: www.ramborn.com. Perscontact: Lis Lorang via lis.lorang@lft.lu

Genieten aan de Bodensee, het grootste meer van Duitsland

.....
 ©Tekst en foto's: Patrick De Groot

Duitsers zijn verwoede vakantiegangers... overal in de wereld komt men ze tegen. In hun eigen land hebben zij onder meer een voorliefde voor de kusten van de Noordzee (zoals het eiland Sylt), de badplaatsen van de Oostzee... en de Bodensee in Zuid-Duitsland. Wij verkennen de Duitse oevers van 's lands grootste meer (met 536 km² het derde grootste van Europa) en konden er volop genieten van de natuur en cultuur. Kwaliteit staat hier zeer hoog aangeschreven. Niet voor niets heeft de regio- ook dankzij het milde klimaat — de bijnaam van de Duitse Côte d'Azur.

De Bodensee (of Meer van Konstanz) is gelegen op een hoogte van 395 m en heeft een max. lengte van 63,5 km en max. breedte van 14 km. De totale oeverlengte bedraagt 273 km, waarvan aan de Duitse noordelijke oever 155 km in de deelstaat Baden-Württemberg en 18 km in Beieren, in het oosten 28 km in Oostenrijk en aan de zuidelijke oever 72 km in Zwitserland. De watertemperatuur

in juli is gemiddeld 20 °C. De Bodensee is een drinkwaterreservoir voor 4,5 miljoen mensen. Langs de oevers vindt men tal van nederzettingen, kuuroorden, wellnesscentra en stranden. De regio is ook een bekende fruit- (vooral appels) en wijnstreek (de hoogst gelegen wijnregio van Duitsland). Hou wel rekening met de zeer grote verkeersdrukte en dito parkeerproblemen in de zomer.

Zicht op Friedrichshafen vanaf de Moleturms

FRIEDRICHSHAFEN “DIE STADT DER ZEPPELIN”

Wij verbleven nabij Friedrichshafen, in het fantastische familiehotel Ring Krone 4*S in Schnetzenshausen. Het werd in 1835 opgericht als gasthof. Het hotel telt 145 kamers/suites en heeft een groot wellnesscenter. Het is tevens een businesshotel, vlakbij de fabrieksterreinen van Zeppelin.

Het eerste luchtschip van Zeppelin werd ontworpen door graaf Ferdinand von Zeppelin (1838-1917) en werd gelanceerd op 2 juli 1900. Er kwam echter een abrupt einde aan de groei van de luchtscheepvaart door de ramp op 6 mei 1937 met de LZ129 Hindenburg in het Amerikaanse Lakehurst (New Jersey). Een (opzettelijke?) explosie kostte het leven aan 36 mensen (van de 97 aan boord). De Hindenburg was 245 m lang, de grootste diameter 41,2 m, en de max. snelheid was 120 km/u. Hij kwam op 4 maart 1936 in dienst en telde 72 bedden voor een rijk cliënteel. In 's werelds grootste Zeppelinmuseum – dé topattractie van Friedrichshafen met jaarlijks 250 000 bezoekers – werd een gedeeltelijke reconstructie van de legendarische Hindenburg gebouwd. Dit is een fascinerende en leerrijke belevenis voor jong en oud! In het museum (° 1996) worden 1 500 originele objecten tentoon gesteld, er zijn filmprojecties en een “Wunderkamer” met allerlei souvenirs. Zeppelin heeft in de jaren '20 en '30 ook luxe-auto's geproduceerd in samenwerking met Maybach. De stad werd omwille van de Zeppelifabrieken zwaar gebombardeerd door de Amerikanen en Britten tussen 28 april en 20 juli 1944, met 625 doden. Na WOII werd de stad heropgebouwd en telt nu 62 000 inwoners. Flaneer op de promenade langs de Bodensee en beklim de 117 trappen van de Moleturns: op het 22 m hoge platform geniet men van een prachtig uitzicht en soms ziet men zeppelins: men kan nl. privé toeristische tochtjes maken met een luchtschip... maar de hoge prijs lag boven ons budget. De Bodensee-Airport Friedrichshafen is een belangrijke Duitse regionale luchthavens met jaarlijks 540 000 passagiers. Er zijn verbindingen met o.m. Frankfurt, Düsseldorf, Hamburg, alsook naar het buitenland. Friedrichshafen is centraal gelegen om tal van excursies te maken. Het openbaar vervoer (bus, boot) is zeer goed georganiseerd. Wij namen o.m. de schepen van de Bodensee-Schiffsbetriebe GMBH (BSB). Deze onderneming heeft ook

Nostalgie aan de Bodensee in Bregenz

Het beeld Imperia in de haven van Konstanz

een snelle katamaran in dienst naar Konstanz (duurt 52 minutes). Of men kan het schip nemen naar het Zwitserse Romanshorn. BSB biedt ook combitickets aan voor boot + toeristische attractie (b.v. naar het Insel Mainau, of naar Friedrichshafen met het Zeppelinmuseum).

LINDAU IM BODENSEE

Dit is de enige stad aan de Bodensee in Beieren. Op het eiland Altstadt Lindau opende in april 2019 het nieuwe Kunstmuseum nabij het station. Er loopt tot 29 september 2019 een interessante openingstoonstelling over de Oostenrijkse architect en kunstenaar Hundertwasser (1928-2000).

Langs de oevers van de Bodensee liggen enkele haventjes (Seehafen, Segelhafen) en verschillende luxe-hotels, waaronder het Bayerisches Hof. Maak een stadswandeling in dit zuiders aandoende stadje en bewonder de oude burgerhuizen en het Altes Rathaus in de winkelstraat Maximilianstrasse. Aan de Marktplatz ligt de katholieke barokke Stiftskirche. Vervolgens staken we even de Oostenrijkse grens over naar Bregenz.

BREGENZ

Is de Landeshauptstadt (30 000 inwoners) van Vorarlberg, na Wenen de kleinste deelstaat (2,601 km², 391 741 inwoners) van Oostenrijk. Bregenz ligt op een drielandenpunt (grens met Duitsland en Zwitserland). Het is een bekende kunst-, cultuur- en congresstad. Beroemd zijn de Bregenzer Festspiele sinds 1946, met openluchtuitvoeringen op het meer (op de Seebühne) en jaarlijks meer dan 200 000 toeschouwers. De editie zomer 2019 programmeert Rigoletto van Giuseppe Verdi.

Bregenz is prachtig gelegen aan de Bodensee op 396 m hoogte. Wandel in het kleine, mooie stadscentrum en in de Oberstadt (Bovenstad). Interessant zijn het moderne Kunsthaus Bregenz (°1997) en het Vorarlberg Museum. Een kabelbaan brengt je naar de 1,064 m hoge Pfänder.

Vervolgens bezoeken wij het deel van de Duitse Bodensee ten westen van Friedrichshafen.

Het paaldorp van het Pfahlbauten museum in Unteruhldingen

ÜBERLINGEN

Dit stadje is bijzonder aangenaam met een leuke meerpromenade. Bezoek het mooie Marktplatz, het Rathaus, en de Münster. In 2020 (t.g.v. het 1250 jarig jubileum van de stad) zal hier de befaamde Landesgartenschau plaatsvinden, gedurende 179 dagen (23 april — 18 oktober). Men is reeds bezig met de aanleg van een nieuw 11 ha groot Uferpark langs de Bodensee. Er zullen tweewekelijkse wisseltonstellingen georganiseerd worden, alsook 3 000 evenementen! Überlingen is ook een bekend kuuroord (o.m. Kneipp-kuren). In de omgeving ligt langs de Bodensee-oever (met tal van wijngaarden) het bedevaartsoord Birnau met een indrukwekkende Basiliek (1746-1750). Het Pfahlbauten museum in Unteruhldingen (sinds 2011 Unesco Werelderfgoed) handelt over de prehistorie (Steen- en Bronstijd ca. 4000 – 850 V.Chr.): er is een Archeologisch museum met multimediashow Archaeorama maar de grote trekpleister is het openluchtmuseum met de reconstructie van een paaldorp in de Bodensee.

SALEM

Met een voormalig middeleeuws cisterziënzerklooster (in 1134 gesticht), Münster (° 1300) en barokkasteel. Sinds 1802 is het kasteel domicilie en wijngoed van de markgraf von Baden: wijnsoorten zoals Spätburgunder (rosé en rood), Grauburgunder, Weissburgunder, en Müller-Thurgau passeren de revue. Voorbij het onthaalgebouw komt men eerst in de Hofgarten. Verder is er een interessant Brandweermuseum met een unieke historische collectie.

MEERSBURG

Ongetwijfeld één van onze favoriete plaatsjes langs de Bodensee. Het stadje wordt gedomineerd door de Burg (= het oudste bewoonde slot van Duitsland) en het Neuen Schloss (gebouwd vanaf 1710). Zeer aangename meerpromenade met tal van uitnodigende terrasjes. Neem hier de boot naar Mainau Insel.

MAINAU INSEL = HET BLOEMENEILAND

Dit Bloemeneiland (45 ha groot) in de Bodensee blijft voor ons de beste toeristische natuurattractie. Het park is nu eigendom van de opvolgers van de Zweede prins

▽ *Het Altes Rathaus in de Altstadt Lindau*

▽ *Salem: Hofgarten, Kasteel en Kathedraal*

▽ *Op het bloemeneiland Mainau*

Genieten aan de meeroever in Meersburg

en graaf Lennart Bernadotte (overleden in 2004). Het thema voor 2019 (22 maart — 20 oktober) is “zon, maan en sterren” Wij werden in de Paasperiode overweldigd door zo’n 400 verschillende soorten tulpen (de vergelijking met het onvolprezen Nederlandse Keukenhof is niet ver weg!) en narcissen. Hoofdrolspelers in de zomer zijn de rozen en de dalia’s. In het tropische Palmenhuis is een binnententoonstelling met 3000 orchideeën. Vlakbij ligt het Mainau barokkasteel. Trek voor een bezoek aan het paradijselijke Mainau Insel best een volledig dag uit (dit verantwoordt de hoge toegangsprijs van €21,50).

KONSTANZ = DIE STADT ZUM SEE

Konstanz is de grootste stad (86000 inwoners) en een soort Duitse enclave op de Zwitserse oever van de Bodensee. Als winkelstad zijn er meer dan 400 winkels en LAGO als grootste shoppingcenter van de regio. Er zijn ook tal van mogelijkheden voor watersport. In de bezienswaardige Altstadt bezoekt men de Münster (11^e-17^e eeuw) en het oude Rathaus. Aan de Seeufer imponeert het 18 m hoge havenbeeld Imperia, geïnspireerd op een 16de eeuwse Italiaanse courtesane. Vlakbij ligt het monument voor graaf Zeppelin (geboren in Konstanz in 1838).

Konstanz is ook bekend voor het carnaval. Voorbij Konstanz – in het verlengde van de Bodensee – stroomt de Rijn in Zwitserland: bezoek het

prachtige stadje Stein am Rhein en dé toeristische trekpleister “Rheinfall” in Schaffhausen, gelegen vlakbij de Duitse grens. Dit is de grootste waterval (150 m breed en 23 m hoog) van continentaal Europa: het grootste volume voor heel Europa is de Dettifoss in IJsland.

INFO

- Publicaties: een must is de jaarlijkse uitgave Labhards Bodensee Magazin. Editie 2019 aan € 7,50, 256 blz vol informatie over de Bodensee (D, A en CH), alsook Liechtenstein. De Groene Michelin-gids Zuid-Duitsland is één van de beste reisgidsen.

Websites:

- Bodensee-Schiffsbetriebe GMBH /BSB: www.bodenseeschiffahrt.de
- Friedrichshafen: www.friedrichshafen.de / www.zepplin-museum.de / www.ringhotel-krone.de
- Konstanz: www.bodensee.eu
- Lindau: www.lindau.de
- Mainau eiland: www.mainau.de
- Meersburg: www.meersburg.de
- Überlingen: www.ueberlingen-bodensee.de
- Wijn: www.weinregion-bodensee.com

Sarajevo et la Bosnie-Herzégovine, une destination touristique d'avenir

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens

Sarajevo, ville martyre, et la Bosnie-Herzégovine ont pansé les plaies causées par l'effroyable guerre et le génocide menés d'avril 1992 à février 1996 lors de l'implosion de l'ancienne République fédérative de Yougoslavie et la proclamation d'indépendance des anciennes républiques fédérées. Les autorités de la capitale ont décidé de tourner la page et de s'ouvrir à nouveau au tourisme international en organisant, du 28 mars au 1er avril derniers, le « Meet Up Sarajevo 2019 », 1st International Travel Industry Meeting. Plus de 200 T.O. d'une centaine de pays et beaucoup d'agences réceptives y participaient. Travelling News était présent à cette manifestation importante, à l'invitation de la nouvelle association nationale FIJET-Bosnie-Herzégovine.

UNE REPUBLIQUE MULTICULTURELLE

Née après 1995 avec les accords de Dayton (USA) qui mirent fin au conflit après 200 000 morts civils et 1,8 millions de personnes déplacées, la République fédérale de Bosnie-Herzégovine est actuellement un pays politiquement complexe dont les institutions garantissent une coexistence pacifique entre ses trois principaux groupes ethniques : Bosniaques (musulmans, 73 %), Croates (catholiques, 22 %) et Serbes (orthodoxes, 5 %). Le pays compte 3,5 millions d'habitants sur 26,076 km². Il se compose politiquement de trois entités ayant leurs propres représentants : la Fédération croato-musulmane, la « Republica Srpska » et le district fédéral de Brčko. Ses voisins sont la Croatie, la Serbie et le Monténégro. Sa monnaie est le marc convertible (BAM). Creuset des peuples slaves et ottomans, le pays a beaucoup de cachet grâce à son multiculturalisme.

Le pont de Konjic

Le Stare Most à Mostar

Vue sur Pocitelj

La médessa Gazi Husrev Beg à Sarajevo

SARAJEVO, MARQUEE A JAMAIS PAR L'HISTOIRE

Le nom de la ville est célèbre dans le monde entier par un assassinat qui fut le prétexte du déclenchement de la Première Guerre mondiale. Le 28 juin 1914, un jeune nationaliste serbe, Gavrilo Princip, tua à coups de pistolet l'archiduc héritier d'Autriche-Hongrie François-Ferdinand et son épouse morganatique Sophie Chotek qui étaient en visite officielle dans la ville. Le déplacement de l'héritier du trône en Bosnie-Herzégovine, annexée récemment par l'empire, était très risqué en raison des tensions et de l'éveil des nationalismes. Les guerres balkaniques venaient à peine de se terminer et l'Europe était partagée entre deux alliances : l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie d'une part et la France, la Russie et la Grande-Bretagne d'autre part. Malgré les concessions proposées par la Serbie, l'Autriche-Hongrie déclara la guerre à celle-ci, protégée par la Russie, et le conflit mondial s'enclencha. Le lieu de l'assassinat, devant le Pont Latin, est le must pour tous les groupes de touristes. On y trouve l'Office de tourisme, point de départ des tours guidés, et le petit mais intéressant Musée de l'Attentat 1914. Vous y verrez une collection de photos et d'objets de l'époque, dont le pistolet utilisé par le tueur, et une relation complète de ces événements historiques. Sarajevo fut aussi particulièrement meurtrie par la guerre inter-yougoslave de 1992 à 1995 car elle fit l'objet d'un siège éprouvant de 1 425 jours par l'armée serbe. Totalement encerclée, bombardée nuit et jour, la ville fut détruite en grande partie et compta 11 541 morts. Le seul accès de Sarajevo au monde extérieur fut le Tunnel de l'Espoir, creusé par les habitants, qui permit l'approvisionnement de la ville. Le Mémorial du Tunnel de l'Espoir est à voir absolument.

On peut y voir une partie explicative de la guerre, avec un film et des panneaux didactiques, des parties du souterrain, et des scènes de la vie quotidienne des habitants durant le siège. Nous avons visité également dans le centre-ville, près de la cathédrale, le Musée des Crimes contre l'Humanité et du Génocide 92-95. Allez-y si vous voulez tenter de comprendre comment des horreurs pareilles ont pu se produire dans l'Union Européenne il y a quelques années à peine !

UNE SUPERBE VILLE RESTAUREE

Lors de son allocution d'ouverture du salon professionnel, le maire de Sarajevo, Abdulah Skaka, a souligné la nécessité pour sa ville de bénéficier d'urgence d'une promotion touristique internationale. Le centre historique est restauré, les musées et l'infrastructure touristique sont rénovés, plusieurs grandes chaînes hôtelières sont présentes et le secteur privé bosnien participe activement au projet.

La fontaine Sebilj à Sarajevo

Sarajevo se visite facilement à pied. Il est conseillé d'entamer la découverte de la ville par son quartier historique Baščaršija qui remonte globalement au XVIe siècle. On visitera ensuite la mosquée et la médersa Gazi Husrev Beg, la fontaine Sebilj, l'église othodoxe de la Nativité (19e s.), l'ancienne synagogue et la cathédrale catholique du Sacré-Coeur de Jésus devant laquelle se dresse une belle statue moderne de Jean-Paul II. Les monuments civils sont aussi importants : le caravansérail Morića Han, les halles municipales, la Maison Svrzo's, la Maison Despić, la Maison Spite, jouxtant une charmante mosquée et son cimetière... Parmi les musées, nous recommandons le Musée National de Bosnie-Herzégovine. Pour avoir une belle vue sur Sarajevo, il faut prendre le téléphérique. Durant votre séjour, ne manquez pas de goûter à une vraie tradition bosnienne : le célèbre café, préparé avec plusieurs variantes, dont l'origine remonte aux Ottomans : avec ou sans sucre, lait, et douceurs

△ L'hôtel de ville de Sarajevo

▽ Le café bosnien, une tradition

diverses. La maison Rahatlook, rue Ferhadija, est le lieu idéal pour en déguster.

KONJIC, MOSTAR, BLAGAJ ET POČITELJ

Au départ de Sarajevo, un circuit permet de visiter en une journée bien remplie quatre villes splendides dont deux possèdent à ce jour des parties classées au Patrimoine mondial de l'Unesco. Notre première visite sera Konjic, sur le fleuve Neretva, avec son vieux pont, chef-d'oeuvre du XVIIe siècle. A Mostar, qui ne connaît le Stare Most (vieux pont), construit par les Ottomans au XVe siècle ! Détruit durant les combats des années 90, il fut reconstruit à l'identique en 2004 et classé au Patrimoine mondial avec le quartier typique formé des ruelles et maisons qui l'entoure. La Maison Bišćevića, riche demeure d'un commerçant ottoman, est superbe. Blagaj est un joli village dans la montagne. Niché dans une impressionnante falaise, devant une caverne d'où jaillit la source de la rivière Buna, un monastère derviche fondé vers 1500, « Blagajska tekija », accueille les visiteurs dans une atmosphère paisible. Il est toujours en activité. Les eaux bleu-vert de la Buna, le calme de l'endroit se prêtent à la méditation. En contrebas, les restaurants le long de l'eau sont très agréables. Počitelj est peut-être le plus beau village de Bosnie-Herzégovine. Dominé par une ancienne forteresse ottomane érigée en 1444, le village classé abrite une mosquée du XVIe siècle, une tour de l'horloge et plusieurs bâtiments remarquables où résident une association d'artistes locaux.

La Bosnie-Herzégovine mérite assurément plusieurs jours de voyage !

INFO

- Insider City tours & Excursions, www.sarajevoinsider.com
- A Sarajevo, l'Hôtel Spa Terme ****, wellness & spa center, www.hoteliilidza.ba
- Tunnel de l'Espoir : www.tunelspasa.ba
- Téléphérique : www.zicara.ba
- Musée des Crimes contre l'Humanité : muzejgenocida@gmail.com
- Rahatlook : www.rahatlook.ba

Merci à Dario et Merima de la FIJET-Bosnie-Herzégovine, darionovalic.start@gmail.com.

A tourist takes a picture : on the sunny side

© Karel Meuleman

Soms heb je aan één foto niet genoeg, een collage geeft dan beter een sfeerbeeld weer. Er bestaan genoeg (gratis) programma's en apps die dat automatisch voor je doen. Zoek maar eens in de 'winkels' van Apple of Android of in het internet onder de noemer (foto) collage. Bovenstaand sfeerbeeld van één van onze vakanties met de kleinkinderen in Wieden is gemaakt met Picasa. Dit gratis programma van Google om foto's te bewerken krijgt geen ondersteuning meer van Google maar links en rechts vind je het nog wel op internet. Wieden in het Hochschwarzwald is een typisch dorpje, verscholen tussen de groene heuvels, op een boogscheut van het Franse Elzas en het Zwitserse Bazel. We hebben dit gehucht weten evolueren van een mooi plaatsje waar toeristen zich thuis voelen, naar een even mooi plaatsje... zonder toeristen. De twee hotels zijn gesloten wegens geen opvolging en de lokale winkel is dicht wegens te weinig klanten. Jammer voor het toerisme. O ja, wij verbleven in bovenstaande boerderij uit 1789.

Sometimes you don't have enough photo in one picture; a collage gives a better picture of the atmosphere. There are enough (free) programs and apps that automatically will do that for you. Find out in the 'stores' of Apple or Android on the web under the denominator '(photo) collage'. The above-mentioned ambience of one of our vacations with the grandchildren in Wieden was made with Picasa. This program is not supported anymore by Google but you can still find links on the web. Wieden in the Hochschwarzwald is a typical village, hidden between the green hills, on an arch of the French Alsace and the Swiss Basel. We saw this hamlet evolve from a beautiful place where tourists feel at home, to an equally beautiful place... without tourists. The two hotels are closed due to no follow-up and the local store has stopped due to insufficient customers. Sorry for tourism. Oh yes, we stayed in the above farm, dated 1789.

Cursiefje : Een kat in een zak

©Tekst en foto : Karel Meuleman

Een toerismeval!

Afgelopen vakantie zouden we enkele dagen doorbrengen in Frankrijk. De dag voor ons vertrek kreeg ik een persbericht van de dienst Toerisme die ons wat 'bezienswaardigheden' aanpreeft, net in de streek die we zouden bezoeken. Men zou er een hele dag kunnen doorbrengen met een reisgezelschap, aldus de tekst. Een meevaller dus, deze tips van een insider. Eerst was er een schilderachtig dorpje, nogal fotogeniek; de tijd is er blijven stilstaan. Op een half uurtje waren we rond. Het was bloedheet maar een cafeetje of terrasje was nergens te bespeuren. Wat kun je hier in godsnaam met een bus toeristen komen doen?!

Op dan maar naar het kasteel. Gelukkig had ik opgezocht waar het lag, want de dienst Toerisme had de gemeente niet vermeld. Het kasteel: zoiets hebben we nog nooit gezien. De oprijlaan was het meest indrukwekkend, de rest niet veel zaaks: verloederd en al jaren in de stellingen. Hier en daar zag je wat haastig neergegooide stoffige spullen. Gelukkig waren de kelders koel. En daarvoor vraagt men €8! Gelukkig niet voor mij met de perskaart, op voorwaarde dat ik een artikel schreef. Bij deze dus. Als je hier toeristen naartoe stuurt, krijg maar alvast het schaamrood op je wangen.

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

© Texte : Claudine Clabots

Destins de femmes d'exception – tome 2

Claudine Clabots est passionnée par l'Histoire et les femmes qui y ont laissé des traces. Après Louise de Keroual, Marie Walewska, Hortense de Beauharnais et Elisa, elle vient de sortir son nouvel ouvrage « Destins de femmes d'exception – tome 2 ». Dans ce livre, seize conquérantes se révèlent dans leur intimité, leurs combats, leurs difficultés. Elles sont nées en Europe, en Amérique, en Jamaïque, en Argentine, en Tunisie, en Nouvelle-Zélande et vous étonneront par leur audace, leur courage, leur amour d'autrui, leur dignité. Passionnées, elles ont surmonté les pires obstacles afin de réaliser leurs rêves les plus fous. Le tout est illustré de leurs citations et de photographies. Un agréable voyage.

Le livre est disponible chez l'auteure par mail (clabots.c@belgacom.net), chez Graffiti à Waterloo ou à la librairie Bonaventure à Braine-l'Alleud, chaussée d'Ophain 14, ISBN9782955258743. Prix : 18 € (C.C.).

© Texte : Gilbert Menne

Guide Delta Bruxelles et périphérie 2020

Déjà la 42e édition pour ce guide gastronomique incontournable de la capitale et ses environs dans la zone 02 qui présente 840 restaurants, 140 hôtels et salles de séminaires. Pour cette édition, dirigée par Stéphane Desmet, il y a 70 nouvelles entrées et 60 sorties. Inclus dans chaque livre : un passeport découverte avec 45 adresses sélectionnées qui donnent au détenteur 30 % de réduction sur l'addition, hors boissons. L'achat du Guide Delta au prix de 27,75 € est donc rapidement remboursé et procure en bonus d'agréables découvertes gustatives ! Dans la version électronique www.deltaweb.be le gastronome trouvera une banque de données de 5 620 adresses en Belgique et au Grand-Duché de Luxembourg. Et voici les lauréats 2019: delta d'Or : Hispania Brussels (centre), delta d'Argent : Origine (Etterbeek), delta de Bronze : L'Atelier de Willy (centre). 8 restaurants par spécialité ont aussi été mis à l'honneur.

Contact presse : murielle@azerty.it (G.M.).

© Texte : Gilbert Menne

Liège à pied, 7 parcours bucoliques et urbains

Grâce aux Éditions de la Province de Liège, il est désormais possible de découvrir à pied la Cité Ardente sous tous ses aspects. Charly Bailly, Julien Chapaux et Julian Huls sont les trois auteurs complices de ce petit ouvrage bien tassé de 212 pages qui vous passionnera par son contenu riche et varié. Vous découvrirez ainsi les divers quartiers de la ville. Chaque circuit, entre 3 et 11 km, contient une carte directionnelle, les coups de coeur des auteurs, les points de vue, les lieux de restauration, des interviews de personnes-ressources, des suggestions d'événements locaux, etc. Toute l'histoire et la culture de Liège vous sont contées avec passion et humour. Un fichier GPX peut aussi être téléchargé en scannant le QR code présent sur chaque carte et se lit avec le logiciel adéquat sur votre smartphone ou tablette pour servir de GPS si nécessaire.

En vente en librairie à 16 €. Contact presse : presse@liegetourisme.be (GM).

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accommodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com – www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Karel Meuleman

Contributors

Claudine Clabots, Patrick De Groote, Gilbert Menne, Karel Meuleman, Patrick Perck,
Jempi Welkenhuizen.